

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@vlada.si

http://www.vlada.si

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	10-10-2013
Šifra:	450-03/13-24/1
Povezava:	
EPA:	1513-VI
EU:	
Sign. zn.:	
Kratika:	

PRESEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

EVA: 2013-1611-0146
Številka: 00712-47/2013/9
Datum: 10. 10. 2013

Vlada Republike Slovenije je na 28. redni seji dne 10. 10. 2013 določila besedilo:

- Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – nujni postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predloga zakona obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, ki lahko nastanejo zaradi sedanjih zaostrenih gospodarskih razmer v državi, zlasti v bančnem sektorju. Njegovo sprejetje je nujno potrebno, da se vzpostavi normalno delovanje bančnega sektorja, ki je zaradi zmanjšane kreditne aktivnosti vzrok za zaostrene gospodarske razmere v državi. S spremembami zakona, ki ureja bančništvo, bo omogočena izvedba ukrepov za krepitev stabilnosti bank v skladu s pravili o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize, ki so veljavna od 1. avgusta 2013. Navedena pravila vključujejo določbe o porazdelitvi bremena med delničarji in podrejenimi upniki, v skladu s katerimi se po začetnem pokritju izgub z lastniškim kapitalom izgube pokrivajo s prispevki imetnikov hibridnih instrumentov in podrejenih dolžniških instrumentov. Ti prispevki so lahko zagotovljeni v obliki prenehanja ali pa konverzije kvalificiranih obveznosti banke v delnice.

S sprejetjem zakona se bodo preprečile težko popravljive posledice za delovanje države, saj je uvedba zakonske možnosti za delitev bremen na podrejene upnike nujna, da Evropska komisija odobri ukrepe za krepitev stabilnosti bank.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Uroš Čufer, minister za finance,
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Mitja Mavko, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- Monika Pintar Mesarič, generalna direktorica Direktorata za javno premoženje in finančni sistem, Ministrstvo za finance,
- Urška Cvelbar, vodja Sektorja za finančni sistem, Ministrstvo za finance,
- mag. Andrej Žagar, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet, Ministrstvo za finance,
- mag. Robert Petek, sekretar, Ministrstvo za finance,
- Aleš Butala, podsekretar, Ministrstvo za finance.

PRILOGA: 1

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

**NUJNI POSTOPEK
EVA 2013-1611-0146**

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Gospodarska kriza, ki je najprej prizadela predvsem gospodarski sektor, se je v letih 2011 in 2012 razširila v bančni sektor. Padle so bonitetne ocene države in bonitetne ocene bank, zato so banke težje pridobivale vire na medbančnem in mednarodnem trgu, novi viri pa so bili dražji. V obeh letih so bankam zapadle v preteklosti najete obveznosti do tujine, ki so jih obnovile le v manjšem obsegu, kar je vplivalo na krčenje bilančne vsote. Obenem je padala sposobnost dolžnikov, da bi poravnali svoje obveznosti. Zaradi navedenega so banke izpostavljenosti do podjetij slabile in zniževale posojilno aktivnost, kar je neugodno vplivalo na poslovni izid. Dodatno je na poslovanje bank vplival tudi padec cen državnih vrednostnih papirjev in nepremičnin.

Republika Slovenija se je tako znašla v situaciji, ko mora izvesti ukrepe za sanacijo bančnega sektorja. V ta namen je bil sprejet Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (Uradni list RS, št. 105/12 in 63/13; v nadaljnjem besedilu: ZUKSB), ki določa ukrepe za izboljšanje stanja v slovenskem bančnem sistemu in posledično v celotnem finančnem sistemu.

Institucionalna podlaga za izvedbo ukrepov po ZUKSB je Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB), katere cilj je tako izvajanje ukrepov za krepitev stabilnosti bank, da se zagotovi gospodarna uporaba javnih sredstev in povrnitev proračunskih sredstev, pospeševanje kreditiranja nefinančnega sektorja, pogoji za odprodajo kapitalskih naložb države v bankah in ugotavljanje odgovornosti za nastanek kreditov in naložb, ki se vodijo kot slabitve v bilancah bank, deležnih ukrepov.

Doslej so pobudo za izvedbo ukrepov po ZUKSB dale tri največje banke. O teh bankah je Vlada Republike Slovenije odločila, da so primerne za izvedbo ukrepov. Banka je primerna za izvedbo ukrepov, če (i) ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo sposobna zagotavljati kapitalске ustreznosti in (ii) je ogrožena finančna stabilnost. Zaradi izvedbe ukrepov za krepitev stabilnosti se v teh bankah trenutno izvaja skrbni pregled sredstev (AQR) in obremenitveni testi (ST). Celovita in neodvisna ocena kapitalskih potreb bo pripomogla h krepitvi zaupanja finančnih trgov, hkrati pa preprečila nekatere pomanjkljivosti preteklih sukcesivnih dokapitalizacij bank v državni lasti.

Banka Slovenije je v dveh manjših bankah 6. septembra 2013 imenovala izredno upravo, ki bo izpeljala postopek nadzorovane likvidacije s ciljem poplačati vse navadne upnike. V ta namen

Banka Slovenije bankama zagotavlja likvidnostno podporo na podlagi zavarovanja s premoženjem (delno premoženje banke in delno poroštvo države). Država je skladno z ZUKSB izdala poroštvo v višini 1030 milijonov evrov in odobrila dokapitalizacijo bank, če bi bila ogrožena solventnost. Dejanska obveznost Republike Slovenije na podlagi teh ukrepov predvidoma ne bo presegla 400 milijonov evrov.

Za izvedbo ukrepov v slovenskih bankah se uporabljajo pravila o državnih pomočeh, kot so opredeljena v Sporočilu Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (Uradni list EU C 216, 30. 7. 2013, str. 0001–0015). V navedenem sporočilu Evropska komisija kot pomembno merilo za dopustnost državne pomoči in uporabe javnih sredstev pri reševanju težav določa ustrezno delitev bremena pri zagotavljanju kapitala banke med državno na eni strani in delničarji ter upniki banke na drugi strani. Uporaba javnih sredstev je glede na veljavna pravila o državnih pomočeh za reševanje težav bank dopustna šele, ko so v zadostni meri k zagotavljanju kapitalne ustreznosti banke na podlagi prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti v navadne delnice prispevali tudi delničarji in določene kategorije upnikov banke.

V okviru porazdelitve bremen je treba upoštevati tudi načelo, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih v primeru, če državna pomoč ne bi bila dovoljena. Upravičenci iz depozitov in nepodrejenega dolga so iz ukrepa porazdelitve bremen izključeni.

Pogoj za izvedbo ukrepov za krepitev stabilnosti bank je, da bo banka po izvedenih ukrepih sposobna poslovati samostojno, torej brez nadaljnjih državnih pomoči, ali pa se bo v banki izvedla nadzorovana likvidacija. Izredna uprava mora v primeru, da oceni, da se lahko v banki v razumnem roku vzpostavijo pogoji za dolgoročno uspešno poslovanje, pripraviti podrobno poslovno strategijo, ki vsebuje tudi načrt reorganizacije. Le-ta vključuje ukrepe banke za zagotovitev uspešnega dolgoročnega poslovanja banke, skupaj z oceno učinkov predvidenih ukrepov po ZUKSB na sposobnost banke, da zagotavlja dolgoročno dobičkonosno poslovanje, stabilno kapitalno ustreznost ter kratkoročno in dolgoročno likvidnost.

Nova pravila o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize so sprejeta na podlagi 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki izjemoma dovoljuje pomoč za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice. Evropska komisija lahko odobri ukrepe dokapitalizacije ali ukrepe za oslajena sredstva, ko država članica dokaže, da so bili pred tem uporabljeni vsi ukrepi za omejitev pomoči na najmanjši potreben znesek. V ta namen mora država članica predložiti načrt za zbiranje kapitala, ki vključuje tudi ukrepe za porazdelitev bremena med delničarji in podrejenimi upniki banke.

V Republiki Sloveniji trenutno ne obstaja zakonska možnost, da bi imetniki podrejenih instrumentov s prisilnim prenehanjem ali konverzijo v delnice banke prispevali k reševanju bank. Zaradi vzpostavitve pravnega okvira za delitev bremen je treba spremeniti Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo (52/11 popr.), 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1).

Za nadzor nad banko glede vseh storitev in poslov, ki jih opravlja banka na območju Republike Slovenije, na območju države članice in na območju tretje države, je pristojna in odgovorna Banka Slovenije. Banka Slovenije opravlja nadzor nad banko zaradi preverjanja, ali banka posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj in drugimi pravili, določenimi z ZBan-1 in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja banka, ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi. Banka Slovenije opravlja nadzor nad bankami (i) s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil bank in drugih oseb, ki po določbah ZBan-1 ali drugih zakonov morajo poročati Banki Slovenije in jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah, (ii) z opravljanjem pregledov poslovanja bank in (iii) z izrekanjem ukrepov nadzora.

Če so izpolnjeni pogoji po ZBan-1, izda Banka Slovenije banki odločbo o začetku prisilne likvidacije. Prisilna likvidacija banke se med drugim začne tudi zaradi odvzema dovoljenja banki za opravljanje bančnih poslov, ki je lahko posledica neizpolnjevanja pogojev glede kapitalске ustreznosti in drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o upravljanju tveganj. Med nadzornimi ukrepi Banke Slovenije v sedANJI ureditvi ni ukrepa prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke, ki bi izpolnil zahteve novih pravil glede državnih pomoči. Ta ukrep bi Banki Slovenije omogočil odpravo razlogov za odvzem dovoljenja, če ni možnosti odprave z drugimi nadzornimi ukrepi ali alternativnimi zasebnimi rešitvami. Banka Slovenije bi ukrep izvedla, če obstajajo realne možnosti, da bo uporaba tega ukrepa v povezavi s preostalimi ukrepi ponovno vzpostavila kapitalsko ustreznost in druge pogoje za poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj. To pomeni, da bi bila banka sposobna samostojnega vzdržnega poslovanja. Ukrep pa je mogoč tudi pri nadzorovanem prenehanju banke, da se zmanjša državna pomoč na najmanjšo potrebno. Evropska komisija je ocenila, da je vsekakor bolje obremeniti imetnike podrejenih dolžniških instrumentov, ki so sprejemali tveganja v pričakovanju poplačila, kakor davkoplačevalce.

Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Banka Slovenije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev ter določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj. Če likvidacijski upravitelj ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke ali da banka nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala vse terjatve upnikov, mora o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije. V sedanjih gospodarskih razmerah obstaja veliko tveganje, da zaradi prisilnih prodaj premoženje banke ne bi zadoščalo za poplačilo vseh terjatev upnikov, saj so tudi likvidna sredstva postala težje prodajljiva in jih je treba prodati z velikim diskontom.

Zaradi prepletenosti bank z drugimi finančnimi institucijami v Republiki Sloveniji bi s stečajem bank okužili druge finančne institucije v Republiki Sloveniji. Simptomi okužbe bi bili znižanje plačilne sposobnosti in ravni kapitala. Prav tako bi s stečajem bank prenehale nekatere kritične funkcije (npr. plačilne storitve), kar bi dodatno obremenilo gospodarstvo Republike Slovenije in oslabilo finančno stabilnost. Poslovanje drugih bank pa bi se okužilo tudi zaradi navala na banke (t. i. »bank run«), ker bi varčevalci pospešeno dvigovali svoje vloge.

Banka Slovenije izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka, (i) če pri opravljanju nadzora nad banko ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke ali da banka ni sposobna tekoče izpolnjevati svojih zapadlih obveznosti in (ii) če oceni, da z izrednimi ukrepi v banki ni mogoče odpraviti razlogov iz predhodne točke ali če se med trajanjem izrednih ukrepov položaj v banki ni izboljšal in banka kljub izrednim ukrepom ni odpravila razlogov iz predhodne točke. Če z ZBan-1 ni določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 63/13 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP). Prisilna poravnava v banki ni mogoča.

Prisilna poravnava po ZFPPIPP je ponudba dolžnika upnikom, da pristanejo na zmanjšanje svojih navadnih terjatev in odložitev rokov za njihovo plačilo. Če je dolžnik organiziran kot kapitalska družba, lahko s predlogom prisilne poravnave ponudi upnikom, da po svoji izbiri bodisi pristanejo na zmanjšanje in odložitev zapadlosti svojih navadnih terjatev bodisi te terjatve prenesejo na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika. Glede prisilne poravnave glasujejo vsi upniki, ki imajo ugotovljene ali verjetne terjatve.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Namen zakona je omogočiti izvedbo ukrepov za krepitev stabilnosti bank v skladu z ZUKSB in tako posledično zvišati bonitetne ocene države in posameznih bank. Evropska komisija (DG COMP) je Republiki Sloveniji sporočila, da se bodo za izvedbo ukrepov v slovenskih bankah uporabljala nova pravila o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize. Nova pravila vključujejo določbe o porazdelitvi bremena med delničarji in podrejenimi upniki, kar po sedanji zakonodaji v Republiki Sloveniji ni mogoče. Z delitvijo bremen med delničarje in podrejene upnike se državna pomoč omeji na najmanjšo potrebno in zmanjšajo potrebni izdatki iz državnega proračuna.

Cilji predlaganih sprememb in dopolnitev zakona so:

- uvesti in natančneje določiti ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke tako, da finančna stabilnost ni ogrožena,
- vzpostaviti kapitalsko ustreznost in druge pogoje za poslovanje bank,
- zagotoviti varnost depozitov in preostalega nepodrejenega dolga,
- zagotoviti boljše pogoje za imetnike podrejenega dolga v primerjavi s stanjem, kjer bi bil nad banko začet postopek stečaja.

V skladu z ZFPPIPP se postopek prisilne poravnave vodi zato, da se dolžniku, ki je postal insolventen, omogoči finančno prestrukturiranje, na podlagi katerega postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben in se upnikom zagotovijo ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek. Takšnemu cilju sledi tudi predlog zakona, ki določa, da ob prenehanju ali konverziji noben upnik ne utrpí večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do stečaja banke. V sedanjih gospodarskih razmerah obstaja veliko tveganje, da zaradi prisilnih prodaj premoženje banke ne bi zadoščalo za poplačilo vseh terjatev upnikov, saj so tudi likvidna sredstva postala težje prodajljiva in jih je treba prodati z diskontom. V zakonu so tudi določbe, ki omogočijo izvedbo ukrepov samo, če obstajajo realne možnosti, da bo uporaba tega ukrepa v povezavi s preostalimi ukrepi ponovno vzpostavila kapitalsko ustreznost in druge pogoje za poslovanje v skladu s pravili o upravljanju tveganj oziroma bo v banki izveden ukrep nadzorovane likvidacije.

V skladu z ZFPPIPP da mnenje glede insolventnosti dolžnika in verjetnosti uspešnega finančnega prestrukturiranja ter ugodnejših pogojev plačila pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja. V predlogu zakona pa izredni ukrep prenehanja ali konverzije sproži Banka Slovenije, s čimer se zagotovi dodatna kakovost odločitve.

2.2 Načela

Pri uporabi izrednega ukrepa prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke se upoštevajo zlasti naslednja načela:

- udeležba imetnikov hibridnih in podrejenih finančnih instrumentov banke pri reševanju bank v težavah, s čimer se zmanjša potreba po državni pomoči,
- upniki istega reda se obravnavajo enakovredno,
- najprej se sorazmerno z izgubami in do svoje zmogljivosti zmanjša navadni lastniški temeljni kapital,
- depoziti in preostale nepodrejene obveznosti niso predmet prenehanja ali konverzije,
- noben upnik ne utrpí večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do stečaja banke,

- izredni ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti se ne izvede, če je ogrožena finančna stabilnost ali če banka po izvedbi ukrepa ni sposobna samostojno poslovati,
- podrejeni dolg in hibridni instrumenti se odpišejo ali pretvorijo v obsegu, da se vzpostavi kapitalska ustreznost banke, in do zmogljivosti posamezne obveznosti,
- načelo prepovedi povratne veljave,
- načelo zaupanja v pravo.

O spoštovanju načel varstva lastninske pravice, prepovedi povratne veljave in načela zaupanja v pravo:

a) Splošno:

Predlog zakona s spremembo 253. člena ZBan-1 omogoča prenehanje ali konverzijo kvalificiranih obveznosti banke, če to z odredbo odredi Banka Slovenije. Navedeni ukrep za upnike obveznosti iz tretje (podrejeni instrumenti, ki se štejejo v kapital banke) in četrte (podrejeni instrumenti, ki se ne upoštevajo pri izračunu kapitala banke) točke novega tretjega odstavka 253. člena pomeni zunanji, oblastni in vsebinski poseg v sicer pogodbeno razmerje med dolžnikom (banka) in upnikom. Tak poseg sam po sebi ne predstavlja novitete. Poseg v pravice upnikov že predstavljata:

- prisilna poravnava, kjer se terjatev upnika zniža, tudi če se upnik s sprejeto prisilno poravnavo ni strinjal, in
- stečajni postopek, kjer so delničarji poplačani le, če je v razdelitveni masi dovolj premoženja (primerjaj 373. člen ZFPPIPP).

b) O posegu v lastninsko pravico:

Ustava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Ustava) v 33. členu določa, da je zagotovljena pravica do zasebne lastnine in dedovanja. Navedeno ustavno določbo dopolnjuje 67. člen Ustave, ki pove, da »zakon določa način pridobivanja in uživanja lastnine tako, da je zagotovljena njena gospodarska, socialna in ekološka funkcija.« Ta ustavna določba izhaja iz spoznanja, da mora imeti lastnina poleg individualistične funkcije (uresničevanje človekove svobode na premoženjskem področju) tudi funkcijo za celotno družbeno skupnost.¹ V skladu s 33. členom Ustave, za katerega velja splošna ustavna določba o dopustnosti omejevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin (3. odst. 15. člena)² ter 67. členom Ustave, ki že sam dovoljuje poseg v lastninsko pravico, da se zagotovi njena gospodarska, socialna in ekološka funkcija, torej velja, da lastninska svoboda posameznikov in pravnih oseb ni neomejena. Dopustnost posega v pravico do zasebne lastnine se ocenjuje s tako imenovanim testom sorazmernosti.³

c) O kršitvi načela prepovedi povratne veljave in načela zaupanja v pravo:

Predlog člena ne predstavlja kršitve 155. člena Ustave, ki vsebuje prepoved povratne veljave pravnih aktov, kljub dejstvu, da upniki iz 4. in 5. točke tretjega odstavka 253. člena ZBan-1 v času vzpostavitve terjatve do dolžnika (banke) niso bili seznanjeni z dejstvom, da lahko nosilec javnega pooblastila (Banka Slovenije) oblastno poseže v upniško dolžniško razmerje oziroma v njihove pravice. V skladu s prakso Ustavnega sodišča je namreč potrebno razlikovati med pravo in nepravo retroaktivnostjo. Razlikovanje med obema vrstama retroaktivnosti se presoja glede

¹ Komentar Ustave Republike Slovenije, urednik Lovro Šturm, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, 2002, str. 637 točka 1.

² Ibid, str. 341, točka 10.

³ Primerjaj: Ibid, str. 341, točki 10 in 11.

na to, ali zakon oziroma drug predpis posega v pravne položaje in razmerja, ki so bili do uveljavitve zakona že končani v času veljavnosti prejšnjega zakona, ali posega v razmerja, ki še trajajo, vendar so se začela že pred uveljavitvijo novega zakona oziroma predpisa.⁴

Pri pravi retroaktivnosti (povratna veljava), ima tako zakon enak pravni učinek, kot če bi se uporabljal že pred uveljavitvijo, saj poseže v pravne položaje ali pravna dejstva, ki so bila zaključena v času veljavnosti prejšnje pravne norme.⁵ Da v danem primeru ne gre za pravo retroaktivnost sledi iz odločbe U-I_243/96 (Uradni list RS, št. 70/98) Ustavnega sodišča Republike Slovenije. V navedeni odločbi je sodišče ugotovilo ustavnost zunanjega in oblastnega posega v že zapadle, a še ne plačane terjatve upnikov, pri čemer je bil poseg izveden na podlagi zakona, ki v času sklenitve pogodbenega razmerja, iz katerega izhaja upnikova terjatev, še ni bil sprejet.

Pri tako imenovani nepravi retroaktivnosti pa ima zakon učinek za naprej, saj poseže v že oblikovana, a še ne zaključena pravna razmerja. Točno to, poseg v že oblikovana pravna razmerja, ki pa, ker terjatev še ni bila plačana, še niso zaključena, predvideva predlog zakona. V skladu s teorijo neprava retroaktivnost načeloma ni kršitev 155. člena Ustave, lahko pa je nedovoljen poseg v načelo zaupanja v pravo, kot izhaja iz 2. člena Ustave.⁶ To posamezniku zagotavlja, da mu država njegovega pravnega položaja ne bo arbitrarno, torej brez razloga, utemeljenega v prevladujočem in legitimnem javnem interesu, poslabšala.⁷ Poseg v načelo zaupanja v pravo je dopusten, če je skladen s testom sorazmernosti.

d) Test sorazmernosti:

V skladu s prakso Ustavnega sodišča RS, je poseg v ustavno varovano pravico dopusten, če prestane t. i. strogi test sorazmernosti. Ta test obsega presojo treh vidikov posega:⁸

- ali je poseg sploh nujen (potreben) v tem smislu, da cilja ni mogoče doseči brez posega nasploh (kateregakoli) oziroma da cilja ni mogoče doseči brez ocenjevanega (konkretnega) posega s kakšnim drugim, ki bi bil po svoji naravi blažji,
- ali je ocenjevani poseg primeren za dosego zasledovanega cilja v tem smislu, da je zasledovani cilj s posegom dejansko mogoče doseči; če ga ni mogoče doseči, poseg ni primeren,
- ali je teža posledic ocenjevanega posega v prizadeto človekovo pravico proporcionalna vrednosti zasledovanega cilja oziroma koristim, ki bodo zaradi posega nastale (načelo sorazmernosti v ožjem pomenu oziroma načelo proporcionalnosti).

Predlagatelj meni, da določbe predloga zakona prestopajo test sorazmernosti.

Poseg v nezaključena pravna razmerja je predviden kot izredni nadzorni ukrep bančnega nadzornega organa. ZBan-1 v 253. a členu natančno določa, kdaj Banka Slovenije lahko izreče tak nadzorni ukrep. Iz besedila člena je razvidno, da se izredni ukrep izreče, ko je v zvezi z banko podano povečano tveganje in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni in ni verjetno, da bi se z izrekom drugih ukrepov, ki jih ima na voljo Banka Slovenije, doseglo kapitalsko ustreznost ali ustrezen likvidnostni položaj banke. Že iz samega pooblastila Banki Slovenije za izvedbo izrednih ukrepov torej

⁴ R. Pirnat, Pravne omejitve ukrepov za izhod iz krize, Podjetje in delo 2010. št. 7.

⁵ Primerjaj U-I 204/98, točka 6.

⁶ Prav tam.

⁷ U-I 204/98, točka 7.

⁸ U-I-18/02, točka 25.

izhaja, da je tak ukrep dovoljeno izvesti le, če na drug način, to je z blažjim ukrepom, ni mogoče zagotoviti odprave okoliščin povečanega tveganja poslovanja banke.

Ukrep je primeren za doseg cilja zakona. Kot navedeno v uvodnih obrazložitvah predloga je cilji zakona vzpostaviti kapitalsko ustreznost bank. S predlaganim ukrepom se bo v primeru prenehanja obveznosti zmanjšala zadolženost bank, v primeru konverzije pa njihova kapitalska ustreznost, kar bo pomembno pripomoglo k njihovi kapitalski ustreznosti.

Ukrep je sorazmeren oziroma proporcionalen. Kot že navedeno, je v skladu z 253.a členom ZBan-1, ukrep dovoljeno izreči, če ni verjetno, da bi se lahko na drug način zagotovilo kapitalsko ali likvidnostno ustreznost banke, kar bi upošteevajoč 320. člen ZBan-1 vodilo v stečaj banke. Hkrati:

- peti odstavek predlaganega 261.a člena določa, da mora Banka Slovenije zagotoviti, da posamezen upnik zaradi prenehanja obveznosti ali konverzije ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru stečaja banke;
- 261.d člen določa, da se pri določanju menjalnega razmerja vrednost kvalificiranih obveznosti določi glede na verjetno višino poplačil teh obveznosti v primeru stečaja banke.

Upošteevajoč navedena člena bodo upniki, na katere se ukrep nanaša, v primeru izvedbe ukrepov poplačani v enakem oziroma verjetneje v večjem delu, kot če do konverzije oziroma prenehanja obveznosti ne bi prišlo. V skladu z navedenim izvedba ukrepov iz predlaganega tretjega odstavka 253.a člena ZBan-1 ne bi smela poslabša dejanskega položaja podrejenih upnikov, kar pomeni, da je ukrep sorazmeren.

Predlagatelj v skladu z navedenim meni, da predlog zakona ne krši prepovedi povratne veljave, načela zaupanja v pravo in ustavnega varstva lastninske pravice.

2.3 Poglavitne rešitve

Z novelo k zakonu, ki ureja bančništvo, se v slovenski pravni red uvaja mehanizem za zagotavljanje kapitala banke z uporabo zasebnih sredstev, in sicer sredstev delničarjev banke ter določenih kategorij upnikov banke, s čimer se zmanjšajo zahteve glede uporabe javnih sredstev. Na podlagi ukrepa se zagotavlja potreben kapital banke za doseganje kapitalske ustreznosti oziroma solventnosti banke bodisi na način, da kvalificirane obveznosti banke prenehajo in se s tem razpoložljivi kapital banke nameni za pokrivanje drugih obveznosti banke, bodisi na način, da se kvalificirane obveznosti banke s konverzijo preoblikujejo v najkvalitetnejši kapital, t. j. navadne delnice banke, ter se tako izboljša kapitalska ustreznost banke. Novela natančno opredeljuje, katere so kvalificirane obveznosti, ki se lahko uporabijo za prenehanje ali konverzijo, kadar v zvezi z banko obstaja povečano tveganje in Banka Slovenije zoper banko izda odločbo o izrednih ukrepih. Po predlogu novele so to obveznosti do delničarjev banke iz naslova vplačanega osnovnega kapitala banke in nadalje obveznosti do imetnikov finančnih instrumentov, ki se prištevajo v temeljni oziroma dodatni kapital banke kot tudi obveznosti banke do upnikov, ki bi se v primeru prenehanja banke poplačale po poplačilu navadnih terjatev do banke.

Predmet prenehanja ali konverzije bodo lahko izključno kvalificirane obveznosti banke, torej obveznosti banke, ki bi se pri stečaju banke poplačale šele za poplačilom obveznosti do navadnih upnikov. Takšna ureditev sledi tudi minimalnim zahtevam Evropske komisije v zvezi s presojo državne pomoči, kakor so opredeljene v Sporočilu Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podpirne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje

(Uradni list EU C 216, 30. 7. 2013, str. 0001–0015). V navedenem sporočilu Evropska komisija kot pomembno merilo za dopustnost državne pomoči in uporabe javnih sredstev pri reševanju težav določa ustrezno delitev bremena pri zagotavljanju kapitala banke med državno na eni strani in delničarji ter upniki banke na drugi strani. Uporaba javnih sredstev je glede na veljavna pravila o državnih pomočeh za reševanje težav bank dopustna šele, ko so v zadostni meri k zagotavljanju kapitalne ustreznosti banke na podlagi prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti v navadne delnice prispevali tudi upniki banke.

Drugih obveznosti banke z izrednim ukrepom ne bo mogoče odpisati ali konvertirati (npr. obveznosti do navadnih upnikov ne glede na pogodbeni temelj).

Zaradi uvedbe novega izrednega ukrepa se z novelo natančneje določijo tudi pravila za prenehanje ali konverzijo kvalificiranih obveznosti banke. Pri tem je ključno načelo, da nobeden od upnikov kvalificiranih obveznosti, ki so predmet prenehanja ali konverzije, ne sme biti zaradi ukrepa v slabšem položaju, kot bi bil v primeru, če izredni ukrepi ne bi bili uvedeni in bi prišlo do prenehanja banke. Vrstni red prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti zato upošteva vrstni red poplačila teh obveznosti v primeru, če bi bil v banki uveden stečaj, in to tako, da izgubo zaradi kapitalskih potreb banke naprej v celoti nosijo delničarji banke, šele potem je mogoče kritje izgube s prenehanjem ali konverzijo pripisati tudi upnikom iz naslova kvalificiranih obveznosti banke.

Prenehanje ali konverzija kvalificiranih obveznosti se lahko izreče le na podlagi ocene vrednosti premoženja banke, ki jo izdelata neodvisni cenilec podjetij, in na podlagi katere se ugotovi višina poplačila teh obveznosti v primeru prenehanja banke, če ne bi bili izvedeni izredni ukrepi. S tem se zagotovi, da izguba za delničarje oziroma upnike banke iz naslova kvalificiranih obveznosti ne bo višja kot v primeru, če izredni ukrepi ne bi bili uvedeni. Višina prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti se določi v obsegu, ki je potreben, da lahko banka na podlagi tega ukrepa in z upoštevanjem pogojev ter možnosti za izvedbo drugih ukrepov (zlasti dokapitalizacijo bodisi s strani države ali drugega investitorja) zagotovi potreben kapital za doseganje ciljev izrednih ukrepov. Če bi prenehanje ali konverzija določenih kvalificiranih obveznosti zaradi učinkov na druge subjekte, ki delujejo na trgu, lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, lahko Banka Slovenije te skupine kvalificiranih obveznosti izvzame iz ukrepa.

Z novelo zakona se urejajo tudi pravila za določanje menjalnega razmerja pri konverziji kvalificiranih obveznosti v navadne delnice banke. Lastnosti navadnih delnic, ki bodo na podlagi konverzije izročene upnikom, se določijo v odločbi o konverziji kvalificiranih obveznosti. Zaradi povečanja osnovnega kapitala banke se konverzija pretvorba obveznosti obravnava kot stvarni vložek, katerega predmet so terjatve upnikov, ki predstavljajo kvalificirane obveznosti banke.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Z delitvijo bremen med delničarje in podrejene upnike bank se omeji državna pomoč v skladu z Zakonom o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (Uradni list RS, št. 105/12 in 63/13) na najmanjšo potrebno. Banka, njeni delničarji in drugi upravičenci morajo k prestrukturiranju banke prispevati čim več iz lastnih sredstev. Porazdelitev bremena tako vključuje tudi prenehanje ali konverzijo kvalificiranih obveznosti banke v delnice banke. Upravičenci iz depozitov in nepodrejenega dolga so iz take delitve bremen izključeni.

Po stanju konec avgusta 2013 je stanje podrejenih obveznosti pri vseh bankah in hranilnicah znašalo 835 milijonov evrov. Ker bo s konverzijo ali prenehanjem hibridnih in drugih podrejenih dolžniških instrumentov izboljšan kapital bank, bodo potrebna proračunska sredstva za sanacijo bančnega sistema za znesek prenehanj ali konverzij manjša. Ker ne bodo vse banke deležne ukrepov za krepitev stabilnosti in vsi instrumenti ne bodo predmet izrednega ukrepa prenehanja ali konverzije, ocenjujemo, da se bodo izdatki iz proračuna zmanjšali nekje med 300 in 500 milijoni evrov.

Predlog zakona nima posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva nove porabe proračunskih sredstev, zato v že sprejetem državnem proračunu ni potrebno zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

5. PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona ne posega na področja, ki jih ureja pravo Evropske unije. Trenutno je v postopku sprejemanja Predlog uredbe o ustanovitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje bank ter Predlog direktive o okrevanju in reševanju bank. Glede predloga direktive je bil 27. 6. 2013 dosežen splošni pristop na Svetu EU.

Oba prej navedena predloga vključujeta tudi določbe glede delitve bremen med delničarje in podrejene upnike. Ker direktiva in uredba še nista sprejeti, države članice še niso uvedle določb o delitvi bremen v svojo zakonodajo.

Od 1. avgusta 2013 veljajo nova pravila o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize, ki jih je Evropska komisija izdala na podlagi 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Nova pravila vključujejo določbe o porazdelitvi bremena med delničarji in podrejenimi upniki, po katerih se po začetnem pokritju izgub z lastniškim kapitalom izgube pokrivajo s prispevki imetnikov hibridnih instrumentov in podrejenih dolžniških instrumentov. Na podlagi teh pravil morajo vse države članice, ki Evropski komisiji po 1. avgustu 2013 priglasijo državno pomoč, vzpostaviti pravni okvir za delitev bremen.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Porazdelitev bremen je že bila izvedena v Španiji, kjer je bil pogoj za dokapitalizacijo in prestrukturiranje bank prispevek zasebnih delničarjev in drugih upravičencev bank. Z zmanjšanjem navadnega lastniškega kapitala ter z odpisi in pretvorbo hibridnih in drugih podrejenih dolžniških instrumentov se je zmanjšal strošek reševanja bank za davkoplačevalce. Depoziti in druge nepodrejene obveznosti niso bili predmet delitve bremen.

Zaradi delitve bremen so španske oblasti začasno zakonsko omogočile izvedbo porazdelitve bremen. Hibridni instrumenti in drugi podrejeni dolg so bili odpisani v obsegu med 10 in 90 odstotki, pri čemer se je upoštevalo več dejavnikov, med drugim tudi raven kapitalskega primanjkljaja banke. Z delitvijo bremen se je pokrilo 20 odstotkov potrebnih dokapitalizacij. Takšna ureditev velja do konca leta 2013, vendar jo bo treba popolnoma vzpostaviti s prenosom direktive o okrevanju in reševanju bank, ki je zdaj še v postopku sprejemanja.

Podobna ureditev je znana tudi na Cipru. V prvi polovici leta 2013 je bil namreč sprejet Zakon o reševanju kreditnih in drugih institucij, ki prav tako predvideva delitev bremen. Zakon v 7. členu med drugim določa reševanje z lastnimi sredstvi (reševanje s sredstvi upnikov – angl. bail-in) s prestrukturiranjem dolgov in obveznosti. Pistožnosti reševalnega organa so podrobneje določene v 12. členu, zakon pa sledi načelu, da izgube najprej bremenijo lastnike, nato pa pridejo na vrsto tisti, ki so instituciji posojali, na koncu pa še depozitarji. Slednji ukrep, torej konverzija depozitov v kapital, nastopi šele takrat, ko drugih sredstev ni na voljo. Predmet reševanja na Cipru je bila Bank of Cyprus, kjer je bila med drugim izvedena konverzija nezavarovanih depozitov (47,5 %) v delnice. To je bil v banki tudi zadnji reševalni ukrep, drugi niso več predvideni. »Bail-in« depozitarji tako zdaj predstavljajo 81 % celotnega kapitala banke. Ciprske nadzorne oblasti so pripravile agendo reševanja tudi za preostali finančni sistem, kjer pa udeležba depozitarjev ni več predvidena.

Ukrepe bančnega reševanja je sprejela tudi Grčija (Zakon 4021/2011). Zakon predvideva preventivne in reševalne ukrepe, pri čemer slednji pomenijo (i) prenos sredstev na tretjo osebo ter (ii) ustanovitev premostitvene banke (t. i. »bridge bank«) in možnosti prenosa sredstev in obveznosti iz težavne banke. V Grčiji ni eksplicitno zaslediti ukrepov obvezne konverzije.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Spremembe in dopolnitve zakona, ki ureja bančništvo, bodo omogočile izvedbo ukrepov za krepitev stabilnosti bank in posledično večjo sposobnost kreditiranja gospodarstva. Z ukrepom delitve bremen pa bodo prizadeti nekateri upniki bank.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic za dokumente socialnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Ker se predpis nanaša na udeležence finančnih trgov, ki morajo poznati veljavne predpise, posebna izobraževanja in predstavitve niso predvidene.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bo spremljano v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

V zvezi z zakonom ni drugih pomembnih okoliščin.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13 in 63/13 - ZS-K) se v drugem odstavku 4. člena pika na koncu 4. točke nadomesti z vejico in doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. Direktiva 2001/24/ES je Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. maja 2001, str. 15).«

2. člen

V 61. členu se za besedilom člena, ki postane nov prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja kazniva dejanja, in zakona, ki ureja obligacijska razmerja, kazniva dejanja in odškodninska odgovornost članov organov vodenja ali nadzora bank, ki so povezana z opravljanjem funkcije člana organa vodenja ali nadzora banke, zastarajo v roku, ki je štirikratnik splošnih zastaralnih rokov, kot jih določata zakon, ki ureja kazniva dejanja ter zakon, ki ureja obligacijska razmerja.«

3. člen

V drugem odstavku 215. člena se beseda »in« na koncu 4. točke črta in doda nova 4.a. točka, ki se glasi:

»4.a. če banka podatke posreduje sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v primeru obstoja razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika, in«.

4. člen

V drugem odstavku 223. člena se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. izredni ukrep,«.

5. člen

V 249.a členu se osmi, deveti in deseti odstavek črtajo.

6. člen

V prvem odstavku 253. člena se za 1. točko doda nova 1.a. točka, ki se glasi:

»1.a. prenehanje ali konverzija kvalificiranih obveznosti banke,«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Kvalificirane obveznosti banke so:

1. osnovni kapital banke (obveznosti prvega reda),
2. obveznosti do imetnikov hibridnih finančnih instrumentov iz 4. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona (obveznosti drugega reda),
3. obveznosti do imetnikov finančnih instrumentov, ki se v skladu s 134. členom tega zakona upoštevajo pri izračunu dodatnega kapitala banke, razen če so te obveznosti že zajete v 1. ali 2. točki tega odstavka (obveznosti tretjega reda),
4. obveznosti, ki niso zajete v 1., 2. ali 3. točki tega odstavka, in bi se v primeru stečajnega postopka nad banko poplačale po poplačilu navadnih terjatev do banke (obveznosti četrtega reda).

(4) Izredni ukrepi se štejejo za reorganizacijske ukrepe kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.«.

7. člen

V prvem odstavku 253.a člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi iz prejšnje točke v ustreznem roku verjetno odpravljeni in«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je v zvezi z banko podano povečano tveganje zlasti če banka ne zagotavlja ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo zagotavljala minimalnega kapitala v skladu s 136. členom tega zakona ali ustreznega likvidnostnega položaja v skladu s 184. členom tega zakona in so ali verjetno bodo s tem izpolnjeni pogoji za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.«

8. člen

Za 253.a členom se doda nov 253.b člen, ki se glasi:

»253.b člen
(cilj izrednih ukrepov)

Izredni ukrepi se izrečejo zaradi reorganizacije banke, tako da se:

1. v banki odpravijo razlogi iz prvega odstavka 253.a člena tega zakona in se ponovno vzpostavijo pogoji za dolgoročno uspešno poslovanje banke v skladu s tem zakonom in drugimi veljavnimi predpisi, ali
2. izvedejo postopki za postopno prenehanje banke, ki vključuje delno ali popolno prenehanje poslovanja.«.

9. člen

V 255.a členu se na koncu drugega stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »razen pristojnosti skupščine iz 347. člena tega zakona v zvezi z uveljavljanjem sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije o izrednem ukrepu.«.

Za besedilom člena, ki postane nov prvi odstavek, se dodajo novi drugi, tretji, četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Dolžnosti in pristojnosti članov nadzornega sveta banke v skladu s tem zakonom v primeru iz prejšnjega odstavka izvaja Banka Slovenije.

(3) Ne glede na določbe ZGD-1 ali druge določbe tega zakona glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta banke sprejema Banka Slovenije odločitve iz prvega odstavka v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(4) Glede pristojnosti skupščine, ki jih izvaja Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena, se ne uporabljajo določbe ZGD-1 glede sklica in odločanja na skupščini ter glede izpodbijanja in uveljavljanja ničnosti sklepov skupščine.

(5) Banka Slovenije v treh delovnih dneh po izdaji predloži sklep o izvajanju pristojnosti skupščine registrskemu sodišču zaradi njegove objave po pravilih o objavi zapisnika skupščine delniške družbe.

(6) Za banko, ki so ji izrečeni izredni ukrepi, se ne uporabljajo določbe 75. člena tega zakona in določbe 279. člena ZGD-1 glede obveznosti imenovanja revizijske komisije.«.

10. člen

256. člen se spremeni tako, da se glasi:

»256. člen

(imenovanje izredne uprave in člani izredne uprave)

(1) Z odločbo o izredni upravi Banka Slovenije imenuje v banki izredno upravo ter imenuje dva ali več izrednih upraviteljev s pooblastili za opravljanje funkcije člana izredne uprave banke.

(2) Ko je odločba o imenovanju izredne uprave vročena banki:

1. preneha funkcija članom uprave banke ter pooblastila in pristojnosti članov uprave banke za vodenje poslov in zastopanje banke in
2. izredni upravitelji prevzamejo funkcije članov izredne uprave ter pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek člani uprave banke, ki so jim v skladu s prejšnjim odstavkom prenehala pooblastila za vodenje poslov in zastopanje banke, po imenovanju izredne uprave še naprej zastopajo banko v postopkih sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije v skladu s 347. členom tega zakona.

(4) Člani uprave banke, ki jim je z imenovanjem izredne uprave prenehala funkcija člana uprave banke, niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, ki so določena v internih aktih banke ali

dogovorjena s pogodbami med banko in člani uprave za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke.

(5) Za člana izredne uprave se uporabljajo določbe tega zakona o izrednem pooblaščenču s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen petega odstavka 249.f člena tega zakona.«.

11. člen

Za 256. členom se doda nov 256.a člen, ki se glasi:

»256.a člen
(nadzor nad premoženjskim stanjem članov izredne uprave)

(1) Člani izredne uprave so zavezanci za nadzor nad premoženjskim stanjem po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije.

(2) Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije.

(3) Roki v povezavi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, pričnejo glede dolžnosti posameznega člana izredne uprave teči z dnem, ko nastopi svoj položaj.

12. člen

V 258. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(pooblastila in trajanje izredne uprave)«.

V drugem odstavku se na koncu stavka doda vejica in besedilo »če ni v tem pododdelku izrecno določeno drugače.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Trajanje izredne uprave v banki se ob postavitvi izredne uprave določi največ za obdobje enega leta in se lahko podaljša, vsakič največ za eno leto, če je podaljšanje nujno za doseg ciljev izrednih ukrepov. Skupno trajanje izredne uprave ne sme biti daljše od treh let od imenovanja izredne uprave.«.

13. člen

260. člen se spremeni tako, da se glasi:

»260. člen
(poročila izredne uprave)

(1) Izredna uprava v dveh mesecih od imenovanja Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju in poročilo o pogojih poslovanja banke v izredni upravi.

(2) Izredna uprava nemudoma poroča Banki Slovenije o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev izrednih ukrepov.

(3) Izredna uprava Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznala ali bila o njih obveščena.

14. člen

Za 260. členom se dodata nova 260.a in 260b. člen, ki se glasita:

»260.a člen (načrt reorganizacije banke)

(1) Izredna uprava hkrati s poročilom iz prvega odstavka 260. člena tega zakona predloži Banki Slovenije oceno glede:

1. možnosti, da se z izrednimi ukrepi v banki v razumnem roku vzpostavijo pogoji za dolgoročno uspešno poslovanje banke z oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov in
2. izpolnjevanja pogojev iz 320. člena tega zakona za začetek stečajnega postopka, oziroma da bodo ti pogoji verjetno nastali v naslednjih šestih mesecih in v tem primeru tudi oceno posledic morebitnega stečaja banke za položaj upnikov.

(2) Če izredna uprava oceni, da se lahko v banki z določenimi ukrepi v razumnem roku vzpostavijo pogoji za dolgoročno uspešno poslovanje banke, predloži načrt reorganizacije, ki vključuje zlasti:

1. opis ukrepov za odpravo razlogov iz prvega odstavka 253.a člena tega zakona, vključno z ukrepi na podlagi zakona, ki ureja ukrepe za krepitev stabilnosti bank, opredelitev rokov, v katerih se bodo ukrepi izvedli, in oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov,
2. oceno učinkov prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke na podlagi odločbe Banke Slovenije na finančni položaj banke,
3. ukrepe za prerazporeditev in razpršitev potencialnih izgub banke,
4. oceno nepredvidenih odhodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali na poslovanje banke.

(3) Če izredna uprava oceni, da ukrepi za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja v banki ne bodo uspešni ali jih ne bo mogoče izvesti v razumnem roku, izredna uprava v načrtu reorganizacije opredeli ukrepe za postopno prenehanje banke, vključno z ukrepi za postopno unovčitev premoženja banke in poplačilo upnikov banke.

(4) Izredna uprava začne izvajati načrt reorganizacije, ko ga potrdi Banka Slovenije.

(5) Izredna uprava obvesti Banko Slovenije o vseh okoliščinah, ki vplivajo na izvajanje načrta reorganizacije in predlaga morebitne spremembe načrta. Spremenjeni načrt se začne izvajati, ko spremembe na predlog izredne uprave potrdi Banka Slovenije.

(6) Če načrt reorganizacije določa postopno prenehanje banke, izredna uprava ne sme izplačati kvalificiranih obveznosti banke iz tretjega odstavka 253. člena tega zakona brez predhodnega soglasja Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije izda soglasje za izplačilo kvalificiranih obveznosti, če bi bila zaradi neizplačila ali odloga pri izplačilu obveznosti lahko ogrožena stabilnost finančnega sistema.

260.b člen
(pooblastilo za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov)

(1) Ne glede na 7. točko prvega odstavka 249.f člena tega zakona izredna uprava ne potrebuje posebnega pooblastila Banke Slovenije za uveljavljanje zahtevkov iz naslova odškodninske odgovornosti nekdanjih članov uprave.

(2) Izredna uprava uveljavlja zahtevke iz naslova odškodninske odgovornosti nekdanjih članov uprave, ki pri opravljanju svojih nalog niso ravnali v dobro družbe s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika, vedno kadar za to obstoji premoženjski interes banke.«

15. člen

Za 261. členom se dodajo nov pododdelek »7.7.2. Prenehanje ali konverzija kvalificiranih obveznosti banke« in novi 261.a, 261.b, 261.c, 261.d in 261.e člen, ki se glasijo:

»261.a člen
(ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Z odločbo o izrednem ukrepu Banka Slovenije določi, da:

1. kvalificirane obveznosti delno ali v celoti prenehajo (odločba o prenehanju kvalificiranih obveznosti) ali
2. se kvalificirane obveznosti banke iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 253. člena tega zakona delno ali v celoti pretvorijo v nove navadne delnice banke na podlagi povečanja osnovnega kapitala banke z vplačilom stvarnega vložka v obliki terjatev upnikov, ki predstavljajo kvalificirane obveznosti (odločba o konverziji kvalificiranih obveznosti).

(2) Odločba o prenehanju kvalificiranih obveznosti mora vsebovati:

1. odločitev, katere kvalificirane obveznosti prenehajo, in za obveznosti posameznega reda tudi, ali prenehajo v celoti oziroma delež, do katerega prenehajo; pri tem lahko Banka Slovenije odloči, da delno ali v celoti prenehajo kvalificirane obveznosti poznejšega reda samo, če je odločila, da v celoti prenehajo kvalificirane obveznosti predhodnega reda,
2. pri prenehanju kvalificiranih obveznosti prvega reda tudi znesek osnovnega kapitala po prenehanju kvalificiranih obveznosti prvega reda ter nominalni ali pripadajoči znesek delnic oziroma odločitev o razveljavitvi delnic v primeru prenehanja kvalificiranih obveznosti prvega reda v celoti,
3. če se osnovni kapital banke zaradi prenehanja kvalificiranih obveznosti prvega reda zmanjša pod znesek iz 42. člena tega zakona, tudi odločitev o hkratnem povečanju

osnovnega kapitala banke v skladu z 262.a členom tega zakona najmanj v obsegu, da bo banka zagotavljala osnovni kapital v skladu z 42. členom tega zakona.

(3) Odločba o konverziji kvalificiranih obveznosti v delnice mora vsebovati:

1. odločitev, da se osnovni kapital banke poveča s stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov, ki predstavljajo kvalificirane obveznosti banke iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 253. člena tega zakona,
2. odločitev, katere kvalificirane obveznosti banke se pretvorijo v navadne delnice banke v postopku povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, in za kvalificirane obveznosti posameznega reda tudi, ali se pretvorijo v celoti oziroma delež, do katerega se pretvorijo; pri tem lahko Banka Slovenije odloči, da se delno ali v celoti pretvorijo kvalificirane obveznosti poznejšega reda samo, če je odločila, da v celoti prenehajo ali se v celoti pretvorijo kvalificirane obveznosti predhodnega reda,
3. za kvalificirane obveznosti vsakega reda iz tretjega odstavka 253. člena tega zakona, ki se preoblikujejo v navadne delnice, razmerje, izraženo kot višina zneska (enote) kvalificirane obveznosti za eno novo delnico, in
4. ugotovitev, da se z izdajo odločbe šteje, da so terjatve upnikov, ki so predmet stvarnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala banke in predstavljajo kvalificirano obveznost banke iz 2. točke tega odstavka, prenesene na banko ter nove delnice vpisane in vplačane.

(4) Za odločitev o povečanju osnovnega kapitala banke v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena se uporablja 262.a člen tega zakona.

(5) Banka Slovenije mora v zvezi s prenehanjem ali konverzijo kvalificiranih obveznosti banke zagotoviti, da posamezni upnik zaradi prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru stečaja banke.

261.b člen (ugotavljanje vrednosti sredstev)

(1) Banka Slovenije odloči o prenehanju ali konverziji kvalificiranih obveznosti na podlagi ocene vrednosti sredstev banke, ki jo izdela neodvisni cenilec podjetij, ob predpostavki delujočega podjetja.

(2) Pri oceni vrednosti na podlagi prejšnjega odstavka se ne upoštevajo morebitni učinki ukrepov državne pomoči banki ali ukrepi Banke Slovenije za likvidnostno pomoč banki.

(3) Kadar zaradi nujnosti ukrepa ni mogoče pravočasno pridobiti ocene iz prvega odstavka, oceno vrednosti izdela Banka Slovenije.

261.c člen (obseg prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka 261.a člena tega zakona določi prenehanje kvalificiranih obveznosti banke v obsegu, ki je potreben zaradi pokrivanja izgube banke, z upoštevanjem vrednotenja sredstev v skladu s prejšnjim členom.

(2) Banka Slovenije v odločbi o konverziji kvalificiranih obveznosti iz tretjega odstavka 261.a člena tega zakona odloči o konverziji kvalificiranih obveznosti v navadne delnice banke v obsegu, ki je potreben za doseganje kapitalske ustreznosti banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije.

261.d člen
(druga pravila o konverziji kvalificiranih obveznosti)

V odločbi o konverziji kvalificiranih obveznosti mora Banka Slovenije pri določitvi razmerja iz 3. točke tretjega odstavka 261.a člena tega zakona upoštevati vrednost kvalificiranih obveznosti, ki so predmet stvarnih vložkov, na podlagi cenoiz 261.b člena tega zakona, in glede na verjetni delež poplačila teh terjatev v primeru prenehanja banke, če ne bi bili izrečeni izredni ukrepi.

261.e člen
(pravice upnikov v primeru prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Upniki kvalificiranih obveznosti niso upravičeni zahtevati od banke povračila škode ali uveljavljati drugih zahtevkov, ki so pogodbeno dogovorjeni za primer kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti banke, če je kršitev ali neizpolnitev pogodbenih obveznosti banke posledica izrednega ukrepa na podlagi tega zakona. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(2) Učinki izrednega ukrepa prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti se ne štejejo kot upravičen razlog za predčasno razvezo ali odstop od pogodbe, ki jo je pogodbena stranka sklenila z banko, in ki določa pravico do predčasne razveze ali odstopa od pogodbe v primeru kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti. Prav tako se izredni ukrep iz prejšnjega stavka, ne glede na besedilo pogodbe med banko in nasprotno pogodbeno stranko, ne šteje kot upravičen razlog za dospelje drugih obveznosti iz pogodbe. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru dogovora, ki ga je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, in ki določa pravico nasprotne pogodbene stranke, da v primeru neizpolnitve ali druge kršitve pogodbenih obveznosti iz katerekoli pogodbe, ki je sklenjena med strankama in za katero velja dogovor, šteje svojo nasprotno terjatev iz katerekoli pogodbe, za katero velja dogovor, kot dospelo, ali da uveljavlja pravico do predčasne razveze ali do odstopa od posamezne ali vseh pogodb, za katere velja dogovor.

(4) Prejšnji odstavek tega člena se uporablja tudi za pogodbe, ki so sklenjene med banko in drugo osebo, ki je na podlagi dogovora med banko in nasprotno stranko vključena v dogovor.

(5) Za potrebe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se kot pogodba upoštevajo tudi finančni instrumenti, katerih imetnik ali izdajatelj je banka.«

16. člen

Pododdelek 7.7.2. postane nov pododdelek 7.7.3..

17. člen

Pododdelek 7.7.3. postane nov pododdelek 7.7.4..

18. člen

V 262.a členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Banka Slovenije z odločbo o povečanju osnovnega kapitala določi emisijski znesek novih delnic v višini, ki jo oceni neodvisni cenilec podjetij.

(2) Banka Slovenije lahko z odločbo o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka odloči, da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izdajo nove navadne delnice banke.«.

19. člen

Pododdelek 7.7.4. postane nov pododdelek 7.7.5..

20. člen

V drugem odstavku 262.b člena se na koncu napovednega stavka doda besedilo »kvalificirane obveznosti banke iz tretjega odstavka 253. člena tega zakona«, dvopičje pa se nadomesti s piko. Besedilo »1. obveznosti banke do delničarjev banke, razen terjatve iz naslova vplačanih vlog, ki so zajamčene na podlagi tega zakona, 2. obveznosti banke do upnikov iz naslova hibridnih instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu temeljnega kapitala banke« se črta.

21. člen

Pododdelek 7.7.5. postane nov pododdelek 7.7.6.

22. člen

263. člen se spremeni tako, da se glasi:

»263. člen
(ocena rezultatov izrednih ukrepov)

(1) Banka Slovenije na podlagi poročil izredne uprave in drugih okoliščin najmanj enkrat na tri mesece oceni uspešnost izrednih ukrepov glede na cilje iz 253.b člena tega zakona.

(2) Če Banka Slovenije oceni, da se med trajanjem izrednih ukrepov stanje banke ni toliko izboljšalo, da bi bila banka sposobna zagotoviti dolgoročno uspešno poslovanje v skladu s tem zakonom in drugimi veljavnimi predpisi, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije ali o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja banke.«.

23. člen

266. člen se spremeni tako, da se glasi:

»266. člen
(razlogi za začetek prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o začetku prisilne likvidacije:

1. če je banki odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. če je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo zaradi razlogov iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona in skupščina banke v dveh mesecih po izdaji odločbe iz drugega odstavka 87. člena tega zakona ni sprejela sklepa o likvidaciji banke iz 76. člena ali sklepa o spremembi dejavnosti banke iz 80. člena tega zakona,
3. če nastopijo okoliščine iz drugega odstavka 263. člena tega zakona in ni pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Banka Slovenije izda odločbo o začetku prisilne likvidacije:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: hkrati z izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja,
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v osmih dneh po izteku dvomesečnega roka za sprejetje sklepa o likvidaciji ali o spremembi dejavnosti banke,
3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v osmih dneh, ko Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prvega odstavka 263. člena tega zakona.«.

24. člen

V prvem odstavku 268. člena se beseda »izdaje« nadomesti z besedo »vročitve«, za besedilom »o prisilni likvidaciji« pa se doda besedilo »banki prenehajo funkcije članom uprave banke in«.

25. člen

Naslov pododdelka 7.8.2. se spremeni tako, da se glasi:

»7.8.2 Posebne določbe za priznanje učinkov ukrepov pristojnih organov zoper banke, ki opravljajo storitve v drugi državi članici, in za banko države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji«.

26. člen

Besedilo 272. člena, ki postane nov prvi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ukrep pristojnega organa države članice o začetku postopka zoper banko države članice, ki opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji neposredno ali preko podružnice, in se izreče banki države članice zaradi prenehanja ali reorganizacije banke, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve odločbe pristojnega organa države članice neposredni učinek na območju Republike Slovenije, in sicer takoj, ko postane izvršljiv v državi članici.«.

Za prvim odstavkom se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Postopki iz prejšnjega odstavka za prenehanje banke vključujejo vse postopke, ki imajo splošne učinke in jih uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi države članice, da bi unovčili premoženje banke, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali drugim podobnim ukrepom.

(3) Postopki iz prvega odstavka tega člena za reorganizacijo banke vključujejo ukrepe, o katerih odloči pristojni organ države članice sedeža za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančno trdnega položaja banke, in ki lahko vplivajo na že veljavne pravice tretjih oseb, vključno z ukrepi, ki vključujejo možnost začasne ustavitve plačil in izvršilnih ukrepov ali znižanje obveznosti.«.

27. člen

V 273. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(obveščanje nadzornih organov druge države članice o izrednih ukrepih in o začetku postopka prisilne likvidacije)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če banka opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve v drugi državi članici, Banka Slovenije o tem, da bo izdala odločbo o izrednem ukrepu, ki vključuje ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke ali odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, obvesti pristojni nadzorni organ države članice, v kateri ima banka podružnico ali v kateri neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.«

28. člen

274. člen se spremeni tako, da se glasi:

»274. člen

(objava povzetka odločbe o izrednem ukrepu in o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU)

(1) Banka Slovenije mora odločbo iz prvega odstavka 273. člena tega zakona v obliki povzetka v slovenskem jeziku objaviti v Uradnem listu EU in v dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico ali v kateri neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve.

(2) Povzetek mora biti objavljen v uradnem jeziku države članice, v kateri ima banka podružnico ali v kateri neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve. Povzetek mora obsegati:

1. razloge in pravno podlago za izdajo odločbe,
2. morebitne roke za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo ter
3. ime in naslov pristojnega organa, pri katerem se vloži pravno sredstvo zoper odločbo.

(3) V primeru odločbe o prisilni likvidaciji mora povzetek iz prejšnjega odstavka obsegati tudi:

1. ime in naslov organa, ki vodi postopek prisilne likvidacije,
2. pravo, ki se uporablja za postopek prisilne likvidacije,
3. imena likvidacijskih upraviteljev,
4. rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.«.

29. člen

V 318. členu se na koncu stavka doda besedilo »na podlagi zakona, ki ureja prisilno poravnavo gospodarskih družb«.

30. člen

Naslov pododdelka 10.2.2. se spremeni tako, da se glasi:

»10.2.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi o izrednem ukrepu in o prenehanju banke«.

31. člen

V prvem odstavku 346. člena se na koncu stavka doda besedilo »ter proti odločbi o izrednem ukrepu«.

V drugem odstavku se za besedilom »o prenehanju banke« doda besedilo »in odločbi o izrednem ukrepu«.

32. člen

347. člen se spremeni tako, da se glasi:

»347. člen
(tožnik)

(1) Tožbo proti odločbi Banke Slovenije o prenehanju banke in proti odločbi o izrednem ukrepu lahko vloži banka. Rok za vložitev tožbe zoper odločbo o prenehanju banke ali odločbo o izrednem ukrepu teče od dneva, ko je odločba o izrednem ukrepu vročena vsem članom uprave banke.

(2) Če so upravi banke na podlagi odločbe o prenehanju ali odločbe o imenovanju izredne uprave prenehala pooblastila za vodenje poslov in zastopanje banke, banko v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije zastopajo osebe, ki so jim zaradi odločbe o prenehanju banke ali o izrednem ukrepu prenehale funkcije članov uprave.

(3) Osebe, ki so jim na podlagi odločbe o prenehanju ali odločbe o imenovanju izredne uprave prenehale funkcije članov uprave banke, morajo v zvezi z zastopanjem banke na podlagi prejšnjega odstavka tega člena ravnati s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika. Osebe, ki so jim zaradi odločbe o prenehanju banke ali o izrednem ukrepu prenehale funkcije članov uprave banke, zgolj zaradi tega dejstva niso oproščene odgovornosti članov uprave banke do banke in delničarjev glede skrbnosti pri uveljavljanju pravic sodnega varstva zoper odločbo o izrednem ukrepu ali o prenehanju banke.

(4) Delničarji banke, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke, lahko zaradi uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije o izrednih ukrepih ali o prenehanju banke zahtevajo od uprave banke ali od izredne uprave, če je imenovana, da skliče skupščino delničarjev banke s predlogom, da skupščina razreši osebe, ki so na podlagi drugega člena tega zakona pooblašcene za zastopanje banke, in da imenuje druge osebe, ki v postopkih sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije zastopajo banko.

(5) Za plačilo stroškov v zvezi s postopki uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije o prenehanju banke in proti odločbi o izrednem ukrepu, vključno s stroški nadomestil za osebe, ki so pooblašcene za zastopanje banke v skladu s tem členom, odgovarjajo osebe iz tretjega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek odgovarjajo za stroške iz prejšnjega stavka v primeru, da so v skladu s prejšnjim odstavkom imenovane druge osebe, ki v postopkih sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije zastopajo banko, tisti delničarji, ki so glasovali za sklep iz prejšnjega odstavka.

(6) Osebe, ki so v skladu s tem členom pooblašcene za zastopanje banke v postopkih sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije, lahko zahtevajo od izredne uprave, če je imenovana, da jim predloži informacije in podatke o poslovanju banke, ki jih potrebujejo za uveljavljanje sodnega varstva.«

33. člen

V prvem odstavku 348. člena se za besedilom »proti odločbi o« doda besedilo »izrednem ukrepu ali o«.

34. člen

V drugem odstavku 349. člena se za besedilom »o prenehanju banke« doda besedilo »ali o izrednem ukrepu«.

35. člen

Naslov 10.2.3. pododdelka se črta.

36. člen

350. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Če v postopku sodnega varstva proti odločbi Banke Slovenije o prenehanju banke ali o izrednem ukrepu sodišče ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi lahko v skladu z ZUS-1 odpravilo odločbo ali zadržalo njeno izvajanje, odločbe o odpravi ali zadržanju ne izda, ampak s sodbo ugotovi, da je odločba nezakonita in da niso bili podani pogoji za prenehanje ali za izredni ukrep. Odločba sodišča o nezakonnosti odločbe o prenehanju banke ali o izrednem ukrepu ne vpliva na učinke odločbe o prenehanju ali na učinke izrednega ukrepa po tem zakonu.«.

37. člen

Za 350. členom se doda nov 350.a člen, ki se glasi:

»350.a člen

(varstvo delničarjev in upnikov v primeru odločbe o izrednih ukrepih)

(1) Delničarji, upniki in druge osebe, katerih pravice so prizadete zaradi učinkov odločbe Banke Slovenije o izrednem ukrepu, lahko zahtevajo od Banke Slovenije povrnitev škode ob upoštevanju 223.a člena tega zakona, če dokažejo, da je škoda, ki je nastala zaradi učinkov izrednega ukrepa, višja kot bi bila v primeru, če izredni ukrep ne bi bil izrečen.

(2) Za varstvo pravic delničarjev in upnikov v primeru odločbe o prenehanju banke ali o izrednem ukrepu se v razmerju do Banke Slovenije ne uporablja 264. člen ZGD-1.

(3) Če je zoper odločbo o izrednem ukrepu vložena tožba v skladu s 347. členom tega zakona mora sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku na podlagi prvega odstavka tega člena, prekiniti postopek do odločitve sodišča v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije.«

38. člen

Za drugim odstavkom 353. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek se odločba o izrednem ukrepu ali odločba o prenehanju banke vroči banki in po pravilih za osebno vročitev tudi vsem članom uprave banke.«

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

39. člen

(1) Postopki sodnega varstva, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po pravilih, ki so veljala pred uveljavitvijo tega zakona, če ni v drugem do četrtem odstavku določeno drugače.

(2) Če je uprava banke na podlagi pravil, ki so veljala pred uveljavitvijo tega zakona, vložila tožbo zoper odločbo Banke Slovenije, se za razmerja med člani uprave in delničarji banke glede uveljavljanja pravic sodnega varstva zoper odločbo o izrednem ukrepu po uveljavitvi tega zakona uporablja 347. člen ZBan-1.

(3) Če je bila odločba o imenovanju izredne uprave banki izrečena v zadnjih šestih mesecih pred uveljavitvijo tega zakona, in uprava banke, ki so ji na tej podlagi prenehala druga pooblastila za zastopanje banke, ni vložila tožbe za uveljavljanje sodnega varstva zoper to odločbo po pravilih, ki so veljala pred uveljavitvijo tega zakona, lahko po uveljavitvi tega zakona delničarji banke, ki skupno dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke, pooblastijo enega ali več članov uprave banke, ki so jim na podlagi odločbe Banke Slovenije prenehala druga pooblastila za zastopanje banke, da v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona vložijo tožbo zaradi uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije o izrednem ukrepu.

(4) Za uveljavljanje sodnega varstva v skladu s prejšnjim odstavkom se smiselno uporabljajo določbe 347. člena ZBan-1.

40. člen

Osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo funkcijo člana izredne uprave banke, svoje premoženjsko stanje prijavijo v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

41. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu

Ker se novi četrti odstavek 253. člena sklicuje na Direktivo 2001/24/ES, je potrebno drugi odstavek 4. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13 in 63/13-ZS – K; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1) dopolniti z ustrezno kartico predpisa EU.

K 2. členu

S predlaganim novim drugim odstavkom 61. člena ZBan-1 se določa, da kazniva dejanja in odškodninska odgovornost članov organov vodenja ali nadzora bank, ki so v povezavi z opravljanjem funkcije člana organa vodenja ali nadzora banke, zastarajo v zastaralnem roku, ki je štirikratnik splošnih zastaralnih rokov, kot jih določata zakon, ki ureja kazniva dejanja ter zakon, ki ureja obligacijska razmerja.

S predlogom člena se upošteva pomen pravnega in zakonitega vodenja banka in posledice, ki jih ima neskrbno opravljanje funkcije člana organa vodenja ali nadzora banke za delničarje, depozitarje, celotni finančni sistem in potencialno tudi za davkoplačevalce. Podaljšanje zastaralnih rokov je potrebno tudi zaradi zapletenega ugotavljanja elementov kazenske oziroma odškodninske odgovornosti.

K 3. členu

Člen sledi predlogu Generalne policijske uprave. Pri preiskavah se preiskovalci namreč soočajo s težavami pri pridobivanju zaupnih bančnih podatkov.

ZBan-1 v 214. členu namreč določa, da mora banka kot zaupne podatke varovati vse podatke, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerim razpolaga, ne glede na način, na katerega je pridobila te podatke. V prvem odstavku 215. člena zakon določa dolžnost varovanja zaupnih podatkov, pri čemer v prvem odstavku določa osebe, ki so dolžne varovati zaupne bančne podatke, v drugem pa izjeme od dolžnosti varovanja zaupnih podatkov.

Policija se tako v praksi srečuje s primeri, ko banka poda prijavo o sumu storitve kaznivega dejanja, v katerem žal pogosto precej pavšalno opisuje dejansko stanje kaznivega dejanja. Takšna naznanila oz. ovadbe bank pogosto ne vsebujejo odločilnih dejstev in okoliščin kaznivega dejanja, morebitnega storilca kaznivega dejanja, potrebnih listin s katerimi bi lahko podkrepili svoje navedbe. V naznanilu banke tudi navedejo, da ne morejo samostojno preveriti vseh dokazov posameznih oseb in vseh okoliščin v zvezi z opisanim ravnanjem. Policija mora tako na podlagi lastnih pooblastil preveriti vse podatke, ki so navedeni v konkretnem naznanilu in se odločiti ali bo v zadevi podala kazensko ovadbo, pri čemer pogosto ne razpolaga s potrebnimi listinskimi dokazi.

Od kvalitete naznanila oz. ovadbe banke in k njej priloženega dokaznega gradiva je odvisno, ali bo policija sploh lahko začela s samo policijsko preiskavo, ki ga je banka naznanila. Premalo utemeljena pobuda policije, brez ustrezne listinske dokumentacije bo tako pogosto razlog, da bo hkrati državni tožilec neuspešen s predlogom pri preiskovalnemu sodniku za izdajo odredbe za

pridobitev bančnih podatkov, kot to zahteva prvi odstavek 156. člena Zakona o kazenskem postopku.

V skladu s predlaganim členom banka podatke posreduje sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji že v primeru obstoja razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika.

K 4. členu

Sprememba 223. člena ZBan-1 je potrebna, ker so bili že z novelo ZBan-1J (Uradni list RS, št. 105/12) poleg izredne uprave uvedeni tudi drugi izredni ukrepi, pri čemer je imenovanje izredne uprave banke le eden od takšnih ukrepov. Trenutna dikcija člena tako ne ustreza zakonskemu besedilu.

K 5. členu

S členom se črtajo zadnji trije odstavki 249.a člena ZBan-1. Le ti dajejo največjemu kvalificiranemu imetniku delnic banke pravico, da od uprave zahteva izvedbo kakršnegakoli posla, ki se mu zdi potreben za zagotovitev kapitalske ustreznosti banke. Navedena ureditev posega v pristojnosti uprave. Uprava je pri svojem delovanju samostojna, vezana je le na odločitve nadzornih organov in skupščine. Navedena ureditev posega tudi v pravice drugih delničarjev, saj možnost, da le en delničar vpliva na odločitev uprave in to brez sklepa skupščine močno posega v njihove pravice.

K 6. členu

Z dopolnitvijo člena se uvaja nov izredni ukrep, s katerim se izreče prenehanje kvalificiranih obveznosti banke ali njihova konverzija v delnice. V skladu s predlogom se lahko izrečeta tudi oba ukrepa hkrati. Ukrep lahko zajame le kvalificirane obveznosti, kot so opredeljene v novem tretjem odstavku. Splošno velja, da so kot kvalificirane obveznosti določene le tiste obveznosti banke, ki bi bile v primeru stečaja poplačane šele, ko bi bile v celoti poplačane vse obveznosti do navadnih upnikov. Kvalificirane obveznosti banke so sledeč predlogov razvrščene v štiri skupine (rede) glede na lastnosti, ki bi se v primeru stečaja banke upoštevale pri določanju vrstnega reda poplačila teh obveznosti (po poplačilu vseh obveznosti banke do navadnih upnikov). Pri vseh kvalificiranih obveznostih gre za podrejene terjatve upnikov, kot jih določa zakon, ki ureja insolventne postopke.

Obveznosti prvega do tretjega reda so obveznosti banke iz naslova instrumentov, ki se glede na svoje lastnosti upoštevajo pri izračunu kapitala banke za namene zagotavljanja kapitalske ustreznosti. Kvalificirane obveznosti prvega reda vključujejo obveznosti banke do delničarjev iz naslova vplačanega osnovnega kapitala.. V primeru obveznosti prvega reda se upošteva obveznosti banke do delničarjev iz naslova vplačanega osnovnega kapitala.

Kot obveznosti drugega in tretjega reda so opredeljene obveznosti banke iz naslova hibridnih finančnih instrumentov, ki se v skladu s 4. točko prvega odstavka 133. člena ZBan-1 štejejo v temeljni kapital banke (obveznosti tretjega reda), in obveznosti iz naslova finančnih instrumentov, ki se v skladu s 134. členom ZBan-1 štejejo kot dodatni kapital banke. Glede na zahteve, ki jih določa ZBan-1 za instrumente temeljnega in dodatnega kapitala, se za upoštevanje posameznega instrumenta pri izračunu kapitala banke upošteva tudi stopnja podrejenosti tega instrumenta in pogodbeno dogovorjen vrstni red poplačila obveznosti iz naslova takšnega instrumenta v primeru prenehanja banke.

Kot obveznosti četrtega reda se upoštevajo druge obveznosti banke do upnikov, ki niso zajete v predhodnih redih, in bi se v primeru stečajnega postopka nad banko poplačale za obveznostmi banke do navadnih upnikov, vendar pred obveznostmi do imetnikov finančnih instrumentov dodatnega in temeljnega kapitala.

Z novim četrtem odstavkom se določa, da se izredni ukrepi štejejo za reorganizacijske ukrepe kot jih določa Direktiva 2001/24/ES. Le ta namreč določa, da reorganizacijski ukrepi, sprejeti v posamezni državi članici, veljajo »v celoti v skladu z zakonodajo te države članice na celotnem območju Skupnosti, brez kakršnih koli dodatnih formalnosti, tudi proti tretjim osebam v drugih državah članicah, celo kadar zanje veljavni pravni predpisi države članice gostiteljice ne določajo takšnih ukrepov ali veljajo za njihovo izvajanje pogoji, ki niso izpolnjeni.«. Navedeno omogoča neposredno izvršljivost in veljavnost ukrepov, ki jih izreče Banka Slovenije, v drugih državah članicah.

K 7. členu

Sprememba v prvem odstavku 253.a člena ZBan-1 je nujna, da se omogoči ukrepanje z uporabo izrednih ukrepov tudi takrat, ko v banki nastanejo okoliščine povečanega tveganja in glede teh okoliščin banki niso bili izrečeni drugi ukrepi nadzora glede teh (novih) okoliščin ali pa se že izrečeni ukrepi ne nanašajo na takšne okoliščine. Zlasti glede likvidnostnega položaja banke je treba upoštevati, da okoliščine, ki vplivajo na likvidnostni položaj banke, pogosto zahtevajo hitro ukrepanje, da se preprečijo negativni učinki na stabilnost banke in sistema. Tudi pri ukrepih za zagotavljanje kapitalne ustreznosti je treba upoštevati možnost, da se okoliščine, ki vplivajo na uspešnost načrtovanih dejavnosti v skladu z že izrečenimi ukrepi Banke Slovenije, lahko spremenijo pred potekom rokov, ki so določeni za odpravo kršitve, in zahtevajo takojšnje ukrepanje z izrednimi ukrepi.

K 8. členu

S predlaganim členom se jasno določijo cilji izrednih ukrepov, ki so lahko usmerjeni bodisi v ponovno vzpostavitev pogojev za dolgoročno uspešno poslovanje banke bodisi v postopno prenehanje banke, če banka glede na vse okoliščine tudi z izrednimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti uspešnega poslovanja.

K 9. členu

Sprememba 255.a člena ZBan-1 je nujna zaradi uskladitve z določbami glede uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije o izrednih ukrepih in o prenehanju banke.

Nov drugi odstavek določa, da se med izvajanjem izrednih ukrepov v banki glede izvajanja pristojnosti nadzornega sveta jasno določi, da Banka Slovenije kot pravna oseba deluje kot nadzorni svet banke in v tem pogledu izvaja tudi dolžnosti in pristojnosti članov nadzornega sveta, ki jih določa zakon (ne pa morebiti člani organov Banke Slovenije).

V novem tretjem, četrtem in petem odstavku se ureja način izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta med izvajanjem izrednih ukrepov. Banka Slovenije te pristojnosti izvaja v obliki sklepov. Zaradi izvajanja izrednih ukrepov je nujno, da se določi tudi način izvajanja teh pristojnosti, saj uporaba splošnih pravil ZGD-1 in ZBan-1 glede izvajanja delovanja skupščine in nadzornega sveta glede izvajanja teh pristojnosti ni ustrezna.

K 10. členu

Sprememba v prvem in drugem odstavku 256. člena ZBan-1 je nujna, da se jasno določi pooblastilo za imenovanje celotne uprave banke (in ne zgolj posameznih izrednih upraviteljev) ter učinki takšnega imenovanja na pooblastila obstoječih članov uprave banke glede vodenja poslov in zastopanja banke.

Nov tretji odstavek je nujen, da se določijo pooblastila obstoječih članov uprave banke glede zastopanja banke v zvezi z uveljavljanjem sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije glede izrednih ukrepov in prenehanja banke (347. člen ZBan-1).

Četrty odstavek predlaganega člena je enak dosedanjemu tretjemu odstavku 256. člena ZBan-1.

Sprememba v petem odstavku (prej četrti odstavek) je nujna, da se glede trajanja mandata članov izredne uprave izključi uporaba tistih določb o izrednem pooblaščenju, ki določajo trajanje mandata izrednega pooblaščenca za obdobje največ enega leta, z možnostjo podaljšanja še največ za eno leto. Mandat članov izredne uprave je tako z upoštevanjem sprememb 258. člena ZBan-1 vezan na trajanje izredne uprave.

K 11. členu

Glede na to, da bodo banke, ki bodo deležne izrednih ukrepov, sredstva za jamčenje izplačila vlog upnikov pridobila tudi iz proračunskih sredstev, je treba za člane izredne uprave urediti področje nadzora nad premoženjskim stanjem ter omejevanja nasprotja interesov. V skladu s predlogom so člani izredne uprave zavezanci za nadzor nad premoženjem v skladu zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije.

K 12. členu

Zaradi novega tretjega odstavka, ki ureja trajanje izredne uprave se spreminja naslov člena.

Z novim tretjim odstavkom 258. člena ZBan-1 se trajanje izredne uprave omeji na obdobje največ treh let. Trajanje izredne uprave je sicer odvisno od ciljev izrednih ukrepov in nikakor ne sme trajati dlje, kot je potrebno, da se ti cilji dosežejo. Po poteku triletnega obdobja mora Banka Slovenije odločiti o prenehanju izredne uprave.

K 13. členu

Ker je poglavitna naloga izredne uprave ugotovitev položaja banke v smislu sposobnosti, da se z izrednimi ukrepi zagotovi uspešno poslovanje, ter izdelava načrta reorganizacije, se s spremembo in dopolnitvijo 260. člena ZBan-1 določi, da izredna uprava predvsem ugotovi položaj banke na podlagi neodvisnega poročila o finančnem položaju banke in to poročilo najkasneje v dveh mesecih po svojem imenovanju predloži Banki Slovenije.

Hkrati je tudi nujno, da zakon določi obveznost izredne uprave, da nemudoma poroča o vseh pomembnih okoliščinah, ki v času izredne uprave vplivajo na poslovanje banke, vključno o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznala ali bila o njih obveščena.

K 14. členu

V novem 260.a členu ZBan-1 se podrobneje opredelijo obveznosti izredne uprave, da predvsem oceni položaj banke in glede na vse okoliščine poslovanja banke tudi verjetnost (sposobnost), da se v banki na podlagi izrednih ukrepov vzpostavijo pogoji za uspešno poslovanje. Ocena izredne uprave mora upoštevati vse okoliščine glede poslovanja banke, tako notranje kot tudi zunanje dejavnike. Pri tem je zlasti pomembno, da izredna uprava upošteva upravičenost izrednih ukrepov glede na predvidene stroške takšnih ukrepov, zlasti v primeru, če se ti stroški krijejo v breme javnih sredstev (po pogojih državnih pomoči) in sposobnost prilagoditve poslovnega modela banke tako, da bodo ti stroški povrnjeni v primernem času.

Kot poglavitna naloga izredne uprave se v novem 260.a členu ZBan-1 določa tudi izdelava načrta reorganizacije, ki z upoštevanjem splošne ocene o (ne)sposobnosti uspešnega poslovanja banke določa bodisi ukrepe za odpravo povečanega tveganja v banki bodisi ukrepe za postopno prenehanje banke, če glede na položaj banke in druge okoliščine v zvezi s poslovanjem banke ni verjetno, da bi se z ukrepi lahko zagotovilo dolgoročno uspešno poslovanje. Izredna uprava mora pri izdelavi načrta reorganizacije upoštevati tudi usmeritve Banke Slovenije v skladu s cilji izrednih ukrepov in zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema.

Pri pripravi načrta reorganizacije mora izredna uprava upoštevati tudi prepoved poplačila kvalificiranih obveznosti, dokler niso v celoti poplačane druge (navadne) obveznosti banke. Ker izredni ukrepi ne učinkujejo neposredno na pogodbeno razmerja banke s tretjimi osebami (vlagatelji, deponenti) in se torej ta razmerja izpolnjujejo v skladu s pogodbenimi pogoji, je nujno, da se prepoved morebitne izpolnitve (zapadlih) kvalificiranih obveznosti, določi v zakonu.

Novi 260.b člen določa, da ne glede na 7. točko prvega odstavka 249.f člena Zban-1, ki se smiselno uporablja za izredno upravo, izredna uprava ne potrebuje posebnega pooblastila Banke Slovenije za uveljavljanje zahtevkov iz naslova odškodninske odgovornosti nekdanjih članov uprave. Predlog člena nadalje določa, da izredna uprava uveljavlja zahtevke iz naslova odškodninske odgovornosti nekdanjih članov uprave, ki pri opravljanju svojih nalog niso ravnali v dobro družbe s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika, vedno kadar za to obstoji premoženjski interes banke.

Z navedenim členom se upravo zaveže, da odškodninske zahtevke uveljavlja vedno, kadar oceni, da je to smiselno z vidika možnosti za uspeh in razmerja med stroški uveljavljanja in višino pričakovane odškodnine.

K 15. členu

S predlaganim členom se ZBan-1 dopolni z novim pododdelkom, ki celovito ureja izredni ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti.

V novem 261.a členu ZBan-1 je urejen izredni ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke. S tem ukrepom se v pravni red uvaja mehanizem za zagotavljanje kapitala banke z uporabo sredstev delničarjev in določenih kategorij upnikov banke, kar zmanjša potrebo po uporabi državnih sredstev. Na podlagi tega izrednega ukrepa se zagotavlja potreben kapital banke za doseganje kapitalske ustreznosti in solventnosti banke bodisi tako, da kvalificirane obveznosti banke prenehajo in se s tem razpoložljivi kapital banke nameni za pokrivanje drugih obveznosti banke, bodisi tako, da se kvalificirane obveznosti banke pretvorijo

v najkvalitetnejši kapital, t.j. v navadne delnice banke, ter na ta način izboljšajo kapitalsko ustreznost banke.

Predmet prenehanja ali konverzije so lahko obveznosti banke, ki bi se v primeru stečaja banke poplačale šele za poplačilom obveznosti do navadnih upnikov. Takšna ureditev sledi minimalnim zahtevam Evropske komisije v zvezi s presojo državne pomoči, kot so opredeljene v Sporočilu Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (Uradni list EU C 216, 30. 7. 2013, str. 0001–0015). V navedenem sporočilu Evropska komisija kot pomembno merilo za dopustnost državne pomoči in uporabo javnih sredstev pri reševanju bank v težavah določa ustrezno delitev bremena pri zagotavljanju kapitala banke med državo na eni strani in delničarji ter nekaterimi upniki banke na drugi strani. Uporaba javnih sredstev je glede na veljavna pravila o državnih pomočeh za reševanje težav bank dopustna šele, ko so v zadostni meri k zagotavljanju kapitalske ustreznosti banke prispevali delničarji in na podlagi prenehanja ali konverzije obveznosti v navadne delnice tudi določene kategorije upnikov banke.

Izredni ukrep prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke, kakor je določen v predlogu, se lahko uporabi le za tiste (kvalificirane) obveznosti banke, ki so na podlagi omenjenega sporočila Evropske komisije določene kot minimalni obseg uporabe zasebnih sredstev za reševanje težav bank. Ukrep prenehanja ali konverzije se lahko banki izreče ne glede na to, ali je za potrebe reševanja težav banke uporabljena državna pomoč ali ne. S tem se zagotovi, da se na ravni celotnega sistema zagotovi enaka obravnava istovrstnih instrumentov oziroma upnikov istovrstnih instrumentov v primeru izrednih ukrepov.

Z izrednim ukrepom prenehanja ali konverzije ni mogoče poseči v druge obveznosti banke, npr. obveznosti do navadnih upnikov, ne glede na pogodbeni temelj takšne obveznosti (npr. depoziti, finančni instrumenti brez elementa podrejenosti itd.).

Pri izvedbi navedenega ukrepa je ključno načelo, ki ga vsebuje peti odstavek novega 261.a člena, da nobeden od upnikov kvalificiranih obveznosti, ki so predmet prenehanja ali konverzije, ne sme biti zaradi tega ukrepa v slabšem položaju, kakor bi bil v primeru, če izredni ukrepi ne bi bili uvedeni in bi prišlo do stečaja banke. Vrstni red prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti mora zato upoštevati vrstni red poplačila teh obveznosti v primeru, če bi bil v banki uveden stečaj. Kot najpomembnejše pravilo se tako določa, da prenehanje kvalificiranih obveznosti poznejšega reda ni dopustno, dokler v celoti ne prenehajo kvalificirane obveznosti prehodnega reda ter da konverzija ni dopustna, če niso predhodno prenehale ali konvertirale obveznosti vseh prejšnjih redov. S tem pravilom se uveljavlja načelo, da izgubo zaradi kapitalskih potreb banke najprej v celoti nosijo delničarji banke in šele potem je mogoče izgubo s prenehanjem ali konverzijo pripisati tudi upnikom kvalificiranih obveznosti banke, in sicer po določenem vrstnem redu.

V primeru prenehanja kvalificiranih obveznosti prvega reda, t.j. obveznosti do delničarjev iz naslova izdanih delnic banke, je zaradi prenehanja obveznosti nujno, da se takšno znižanje izrazi tudi z določitvijo zneska osnovnega kapitala banke po prenehanju ter nominalnim ali pripadajočim zneskom delnic, oziroma z odločitvijo o razveljavitvi delnic v primeru prenehanja kvalificiranih obveznosti prvega reda v celoti. Če bi se v tem primeru osnovni kapital zmanjšal pod minimalni znesek, ki ga določa zakon, bo Banka Slovenije v odločbi odločila tudi o hkratnem povečanju osnovnega kapitala najmanj v obsegu, da bo le-ta znašal najmanj toliko, kot mora minimalno znašati.

Novi 261.b člen ZBan-1 določa, da se prenehanje ali konverzija kvalificiranih obveznosti lahko izreče le na podlagi ocene vrednosti premoženja banke, ki jo izdelata neodvisni cenilec podjetij. S

tem se zagotovi, da izguba za delničarje in upnike zaradi prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti ne bo višja, kakor če izredni ukrepi ne bi bili uvedeni.

V skladu z novim 261.c členom ZBan-1 se višina prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti določi v obsegu, ki je potreben, da lahko banka na podlagi tega ukrepa in z upoštevanjem pogojev ter možnosti za izvedbo drugih ukrepov (zlasti z dokapitalizacijo bodisi s strani države ali drugega investitorja) zagotovi potreben kapital za doseganje ciljev izrednih ukrepov. Kadar bi prenehanje ali konverzija določenih kvalificiranih obveznosti zaradi učinkov na druge subjekte, ki delujejo na trgu (glede na merila, določena v 253. členu zakona), lahko ogrozilo stabilnost finančnega sistema, lahko Banka Slovenije te skupine kvalificiranih obveznosti izvzame iz ukrepa, in sicer kvalificirane obveznosti drugega do četrtega reda.

V novem 261.d členu ZBan-1 se določijo dodatna pravila za določanje menjalnega razmerja pri pretvorbi kvalificiranih obveznosti v navadne delnice banke.

261.e člen določa pravice upnikov v primeru prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti. V skladu s prvim odstavkom predlaganega člena upniki kvalificiranih obveznosti, niso upravičeni zahtevati od banke povračila škode ali uveljavljati drugih zahtevkov, ki so pogodbeno dogovorjeni za primer kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti banke, če je kršitev ali neizpolnitev pogodbenih obveznosti banke posledica izrednega ukrepa na podlagi tega zakona. Novi prvi odstavek upošteva dejstvo, da lahko neplačilo obveznosti, ki je posledica konverzije ali odpisa upnikove terjatve, pomeni kršitev pogodbe med upnikom in banko. Ker pa je izvedba takega ukrepa nujna, da se preprečijo širše škodljive posledice za banko in ker je neodvisna od volje dolžnika, to je banke, tudi ni primerno da bi upniku bila priznana pravica zahtevati odškodnino od banke. V skladu s predlaganim novim 350. členom ZBan-1, lahko upniku banke odškodninsko odgovornost uveljavljajo nasproti Banki Slovenije.

Drugi do peti odstavek novega 261.e člena urejajo veljavo tako imenovanih klavzul o navzkrižnem prenehanju (*cross-default*), ki so uveljavljene v finančnih poslih in v skladu s katerimi predstavlja neplačilo ene izmed terjatev upnika ali z njim povezane osebe razlog za dospelost ali nastanek pravice do odstopa oziroma razveze vseh terjatev med upnikom, z njim povezano osebo in dolžnikom (v primeru te novele: banko). Predlog zakona določa, da dejstvo odpisa ali konverzije upnikove terjatve na podlagi nadzornega ukrepa ne pomeni dejstva realizacije pogoja neplačila, ki upniku ali z njim povezani osebi, podeli prej naštetih pravice. Peti odstavek upošteva dejstvo, da je finančni instrument lahko tudi enostranski pravni posel in da torej ni vedno (dvostranska) pogodba, kar bi pomenilo, da izpade izpod definicij prejšnjih odstavkov.

K 16. in 17. členu

S členoma se, zaradi vnosa novega oddelka, preštevilčita pododdelka ZBan-1.

K 18. členu:

Sprememba prvega in drugega odstavka 262.a člena ZBan-1 je nujna zaradi uskladitve pogojev za povečanje osnovnega kapitala banke na podlagi odločbe Banke Slovenije z zahtevami, ki veljajo za najkvalitetnejšo sestavino kapitala, t.j. navadne delnice banke. Prednostne delnice ne izpolnjujejo zahtev najkvalitetnejšega kapitala, zato pri izrednih ukrepih ni upravičeno, da se osnovni kapital povečuje z manj kvalitetnimi kapitalskimi instrumenti, npr. z izdajo prednostnih delnic.

K 19. členu

S členom se, zaradi vnosa novega oddelka, preštevilči pododdelek ZBan-1.

K 20. členu

Sprememba drugega odstavka 262.b člena ZBan-1 je nujna zaradi uskladitve z novo opredelitvijo kvalificiranih obveznosti banke v tretjem odstavku 253. člena ZBan-1. Kvalificirane obveznosti in položaj upnikov mora biti enak tako pri prenehanju ali konverziji kvalificiranih obveznosti kakor tudi pri prenosu premoženja in obveznosti na prevzemno družbo. S sklicem na tretji odstavek 253. člena se nabor obveznosti, ki ne morejo biti predmet prenosa širi na vse obveznosti, ki so opredeljene kot kvalificirane.

K 21. členu

S členom se, zaradi vnosa novega oddelka, preštevilči pododdelek ZBan-1.

K 22. členu

Predlagana sprememba 263. člena ZBan-1 je nujna zaradi uskladitve z novim sistemom izrednih ukrepov iz 253. člena navedenega zakona in s cilji, določenimi z 253.b členom navedenega zakona. Predlog člena tako določa, da Banka Slovenije uspešnost izvedenih ukrepov oceni na podlagi poročila izredne uprave.

K 23. členu

Določbe o prisilni likvidaciji je treba uskladiti z režimom izrednih ukrepov, zlasti glede na ureditev in mandat izredne uprave. Prisilna likvidacija je zato kot ukrep določena le pri odvzemu ali prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, in kadar izredni ukrepi niso uspešni.

K 24. členu

Tudi določbe, ki se nanašajo na pravne posledice prisilne likvidacije, se uskladijo z režimom izrednih ukrepov, in sicer glede na ureditev in mandat izredne uprave.

K 25. členu

Zaradi predlagane nove vsebine 272. člena ZBan-1, se spremeni naslov oddelka.

K 26. do 28. členu

Sprememba členov je nujna, da se zagotovi neposredno učinkovitost in izvršljivost učinkov odločb nadzornih organov držav članic v Republiki Sloveniji v skladu Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. maja 2001, str. 15). Le ta v 3. členu določa, da reorganizacijski

ukrepi, sprejeti v posamezni državi članici, veljajo »v celoti v skladu z zakonodajo te države članice na celotnem območju Skupnosti, brez kakršnih koli dodatnih formalnosti, tudi proti tretjim osebam v drugih državah članicah, celo kadar zanje veljavni pravni predpisi države članice gostiteljice ne določajo takšnih ukrepov, ali veljajo za njihovo izvajanje pogoji, ki niso izpolnjeni.«.

K 29. členu

Ker določeni izredni ukrepi vsebujejo nekatere elemente prisilne poravnave, kakor jo sicer določa ZFPPIPP, je za namene tega zakona nujno, da se prepoved prisilne poravnave v bankah izrecno omeji le na postopke, ki se vodijo v skladu z ZFPPIPP.

K 30. členu

S predlaganim členom se glede na spremembe in dopolnitve spremeni naslov pododdelka 10.2.2.

K 31. členu

Dopolnitev 346. člena ZBan-1 je nujna, da se uporaba določb zakona glede sodnega varstva zagotovi tudi glede odločbe o izrednem ukrepu.

K 32. členu

Odločba o izrednem ukrepu suspendira pravice delničarjev glede upravljanja banke, saj z vročitvijo odločbe o izrednem ukrepu banki Banka Slovenije prevzame izvrševanje pooblastil skupščine in nadzornega sveta, z imenovanjem izredne uprave pa preneha tudi funkcija članom uprave banke, pooblastila za vodenje poslov in zastopanje družbe pa se prenesejo na izredno upravo. Zaradi zagotavljanja učinkovitega sodnega varstva zoper odločbo o izrednih ukrepih, ki so izrečeni banki, je treba zagotoviti, da delničarji banke varstvo svojih pravic uveljavljajo prek organov banke, ki so jim sicer zaradi izrednih ukrepov Banke Slovenije prenehala druga pooblastila in pristojnosti. Druge osebe, katerih pravice so zaradi izrednih ukrepov prizadete, lahko v postopkih zoper Banko Slovenije uveljavljajo povračilo škode, ki je posledica nezakonitega ravnanja Banke Slovenije.

Delničarji tako v primeru odločbe o izrednih ukrepih uveljavljajo sodno varstvo svojih pravic prek organov banke, ki so jim sicer prenehala druga pooblastila in pristojnosti. Osebe, ki so jim zaradi izredne uprave prenehale funkcije članov uprave banke, po vročitvi odločbe o izrednih ukrepih banki ohranijo pooblastila za zastopanje banke v postopkih sodnega varstva in morajo v zvezi s tem ravnati kot dober gospodarstvenik. Slednje je zlasti pomembno zaradi dejstva, ker je rok za vložitev tožbe zoper odločbo Banke Slovenije 15 dni po vročitvi odločbe vsem članom uprave banke. Osebe, ki so jim zaradi izrednih ukrepov prenehale funkcije članov uprave banke, morajo tako poskrbeti, da v predpisanem roku vložijo pravno sredstvo zoper odločbo Banke Slovenije, da se zavarujejo interesi banke in delničarjev.

Za plačilo stroškov v zvezi s postopki uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije o prenehanju banke in proti odločbi o izrednem ukrepu, vključno s stroški nadomestil za osebe, ki so pooblaščenice za zastopanje banke, odgovarjajo osebe, ki so jim na podlagi odločbe o prenehanju ali odločbe o imenovanju izredne uprave prenehale funkcije članov

uprave banke. Pod pogoji, ki jih določa predlagani člen, lahko za stroške odgovarjajo le nekateri delničarji.

K 33. in 34. členu

Dopolnitev 348. in 349. člena ZBan-1 je potrebna, da se uporaba pravil postopka sodnega varstva zoper odločbe o prenehanju banke glede novih dejstev in dokazov ter glede glavne obravnave zagotovi tudi glede odločbe o izrednih ukrepih.

K 35. členu

Uporaba pravil glede učinkov sodne odločbe na izvajanje izrednih ukrepov se določi tudi za učinke sodnih odločb glede postopkov prenehanja banke, ki se izvajajo na podlagi odločbe Banke Slovenije. Zato se črta naslov pododdelka 10.2.3. in se 350. člen priključi k pododdelku 10.2.2.

K 36. členu

Obstoječi 350 člen se dopolni tako, da se uporablja tudi v primeru prenehanja banke.

K 37. členu

S členom se določa pravila za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov upnikov, katerih terjatve so bile odpisane ali konvertirane. Že danes, lahko v skladu s 223.a členom ZBan-1, oškodovanec škodo, ki mu nastane zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije zahteva le od Banke Slovenije. Predlog člena navedeno še dopolnjuje z omejitvijo odškodninske odgovornosti Banke Slovenije. Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki bi nastala tudi, če nadzorni ukrep ne bi bil izrečen.

K 38. členu

Zaradi zagotavljanja učinkovitega sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije o izrednih ukrepih se ta odločba vroči po pravilih osebnega vročanja tudi članom uprave banke. Pri tem določba glede vročanja članom uprave ne vpliva na pogoje za uveljavljanje sodnega varstva, saj je tožbo zoper odločbo Banke Slovenije treba vložiti v 15 dneh po vročitvi odločbe vsem članom uprave banke.

K 39. členu

Predlog člena določa pravila ravnanja v zvezi s postopki sodnega varstva, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona.

K 40. členu

37. člen določa rok za uskladitev članov že imenovanih izrednih uprav s predlaganim novim 256.a členom ZBan-1

K 41. členu

Predlog člena ureja začetek veljavnosti zakona. Predlaga se, da začne zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu.

Predlog zakona vsebuje določbe, katerih uveljavitev je potrebna, da se vzpostavi normalno delovanje bančnega sektorja, ki je zaradi zmanjšane kreditne aktivnosti bank vzrok za zaostrene gospodarske razmere v državi. S spremembami zakona bo omogočena izvedba ukrepov za krepitev stabilnosti bank v skladu s pravila o državnih pomočeh, ki so veljavna od 1. avgusta 2013 (v nadaljnjem besedilu: nova pravila). Nova pravila vključujejo določbe o porazdelitvi bremena med delničarji in podrejenimi upniki, v skladu s katerimi se po začetnem pokritju izgub z lastniškim kapitalom, izgube pokrivajo s prispevki imetnikov hibridnih instrumentov in podrejenih dolžniških instrumentov. Ti prispevki so lahko zagotovljeni v obliki pretvorbe v navaden lastniški temeljni kapital ali v obliki odpisa instrumentov.

Takojšnja uveljavitev zakona ne posega v pravno varnost naslovnikov zakona, saj predlog zakona ne uvaja novih dolžnosti za subjekte nadzora. Predlog zakona le ureja nadzorne instrumente, ki jih ima bančni nadzornik na razpolago.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

4. člen

(kratice drugih zakonov in predpisov EU)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate,
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe,
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor,
4. ZPPDFT je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma,
5. ZTFI je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov,
6. ZISDU-1 je zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje,
7. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek,
8. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor,
9. ZPlaSS je zakon, ki ureja plačilne storitve in sisteme,
10. ZPre-1 je zakon, ki ureja način, pogoje in postopek v zvezi s prevzemno ponudbo.

(2) V tem zakonu so za predpise EU uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 85/611/EGS je Direktiva Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1985, str. 3), nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24. 3. 2005, str. 3),
2. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. 4. 2004, str. 1),
3. Uredba 1092/2010/EU je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 1),
4. Uredba 1093/2010/EU je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12).

61. člen

(predpis o članih uprave in nadzornega sveta)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila o ravnanjih članov uprave in članov nadzornega sveta banke pri opravljanju te funkcije v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja,
2. podrobnejšo vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave banke dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 63. člena tega zakona,
3. merila za opredelitev pomembnega neposrednega in posrednega poslovnega stika.

215. člen
(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz 214. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami uporabiti ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.

(2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
3. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim družbam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami pododdelka 7.9.3. tega zakona ali v skladu z ZFK,
4. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja s kreditnim tveganjem:
 - med bankami in finančnimi institucijami iz drugega odstavka 390.a člena tega zakona,
 - znotraj bančne skupine ali
 - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe, in
5. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

223. člen
(način opravljanja nadzora)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad bankami:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil bank in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,
2. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in
3. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) Banka Slovenije lahko banki pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitve,
3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji,
4. odvzem dovoljenja,
5. postavitev izredne uprave,
6. začetek prisilne likvidacije,
7. odločitev o razlogih za stečaj banke.

(3) Banka Slovenije pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti na področju nadzora na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upošteva mogoč vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, kar zlasti velja v izrednih finančnih razmerah.

(4) Banka Slovenije sodeluje pri dejavnostih Evropskega bančnega organa zaradi približevanja nadzorniških metodologij in praks. Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti upošteva smernice in druga priporočila Evropskega bančnega organa oziroma, če jih ne upošteva, to obrazloži.

(5) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz četrtega odstavka tega člena.

249.a člen

(razlogi za ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke)

(1) Banka Slovenije banki z odredbo naloži ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke, če banka ne dosega ali verjetno v primernem roku ne bo dosegala kapitala v skladu s 136. in 126. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi prvega odstavka 222.a člena tega zakona ali na podlagi odredbe iz drugega odstavka 248. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko v odredbi iz prvega odstavka tega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke.

(3) Banka Slovenije v odredbi iz prvega odstavka tega člena določi minimalni znesek povečanja osnovnega kapitala in opredeli druge pogoje, ki jih mora uprava banke upoštevati pri oblikovanju predloga sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke in pri oblikovanju pogojev za povečanje osnovnega kapitala banke, vključno s predlogom glede izključitve prednostne pravice delničarjev do novih delnic.

(4) Banka Slovenije lahko upravi banke odredi, da v zvezi s povečanjem osnovnega kapitala pridobi oceno neodvisnega pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o primerni emisijski vrednosti novih delnic in tako ugotovljeno vrednost upošteva pri oblikovanju predloga sklepa o povečanju osnovnega kapitala.

(5) Kvalificirani imetnik lahko v treh delovnih dneh po prejemu obvestila o pisnem pozivu iz prvega odstavka 222.a člena tega zakona zahteva sklic skupščine in predlaga sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke oziroma druge ukrepe za zagotovitev kapitalске ustreznosti banke. Kvalificirani imetnik, ki ima na podlagi tega odstavka pravico zahtevati sklic skupščine, o takšni zahtevi obvesti Banko Slovenije. Banka Slovenije na podlagi prejetih zahtev iz tega odstavka izda pooblastilo za sklic skupščine tistemu kvalificiranemu imetniku, ki ima v banki največji delež. V primeru sklica skupščine po pooblastilu Banke Slovenije v skladu s tem odstavkom se ne uporabljajo določbe ZGD-1, ki urejajo roke za sklic skupščine in uveljavitev sklepov, ki so sprejeti na tej skupščini.

(6) V primeru, da ni ustrezno zagotovljena kapitalska ustreznost banke na podlagi petega odstavka tega člena, lahko največji družbenik največjega kvalificiranega imetnika, ki na skupščini banke ni podprl predlaganih sklepov za zagotovitev kapitalске ustreznosti banke, skliče skupščino banke in predlaga sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke oziroma druge ukrepe za zagotovitev kapitalске ustreznosti banke ne glede na določbe ZGD-1, ki urejajo roke za sklic skupščine in uveljavitev sklepov, ki so sprejeti na tej skupščini.

(7) V primeru, da ni ustrezno zagotovljena kapitalska ustreznost banke niti na podlagi šestega odstavka tega člena, ima Republika Slovenija preko ministrstva, pristojnega za finance, možnost sklicati skupščino banke smiselno enako kot največji družbenik največjega kvalificiranega imetnika v skladu s šestim odstavkom tega člena.

(8) V primeru, da Banka Slovenije banki z odredbo naloži ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali ji poda pisni poziv za zagotavljanje dodatnega kapitala skladno iz 222.a členom tega zakona, lahko največji kvalificiran imetnik delnic banke na upravo banke naslovi poziv, da ta izvede določene transakcije na trgu za zagotovitev zahtevane kapitalске

ustreznosti, na primer odproda določeno ne-strateško naložbo. Takšen poziv upravo banke zavezuje, zaradi preprečitve negativnega vpliva trga na izvedbo transakcije pa tak poziv ne glede na določbe ZGD-1 ni javen in njegova vsebina ni dostopna ostalim delničarjem banke. O takšnem pozivu kvalificiran delničar obvesti Banko Slovenije.

(9) Ne glede na osmi odstavek tega člena se ostali delničarji banke lahko obrnejo na Banko Slovenije, ki jim lahko razkrije vsebino poziva iz osmega odstavka tega člena, če oceni, da tako razkritje ne bi imelo negativnega vpliva na izvedbo transakcije.

(10) O transakciji, ki jo uprava izvede na podlagi osmega odstavka tega člena, uprava banke seznani nadzorni svet banke.

253. člen (izredni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko ob pogojih, ki jih določa ta zakon, banki z odločbo izreče naslednje izredne ukrepe:

1. imenovanje izredne uprave banke,
2. prodaja vseh delnic banke,
3. povečanje osnovnega kapitala banke,
4. prenos premoženja banke.

(2) Banka Slovenije izreče ukrepe iz prvega odstavka tega člena z odločbo o izrednih ukrepih. Banka Slovenije lahko banki izreče več ukrepov iz prvega odstavka tega člena hkrati.

253.a člen (razlogi za izredne ukrepe)

(1) Banka Slovenije izda banki odločbo o izrednih ukrepih, če:

1. je v zvezi z banko podano povečano tveganje in
2. banka ni izpolnila zahtev na podlagi dodatnih ukrepov Banke Slovenije ali ukrepov za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom in
3. ni verjetno, da bi lahko z drugimi ukrepi Banke Slovenije na podlagi tega zakona banka v ustreznem roku dosegla kratkoročno in dolgoročno kapitalsko ustreznost ali ustrezen likvidnostni položaj banke.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je v zvezi z banko podano povečano tveganje zlasti če:

1. banka ne zagotavlja ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo zagotavljala minimalnega kapitala v skladu s 136. členom tega zakona ali ustreznega likvidnostnega položaja v skladu s 184. členom tega zakona in so ali verjetno bodo s tem izpolnjeni pogoji za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali
2. so v banki podani ali bodo v naslednjih šestih mesecih verjetno podani razlogi za začetek stečajnega postopka v skladu s 320. členom tega zakona.

(3) Šteje se, da banka verjetno ne bo sposobna zagotavljati minimalnega kapitala v skladu s 136. členom tega zakona, zlasti če:

1. ima razmerje med kapitalom banke iz 132. člena tega zakona in kapitalskim zahtevami iz 136. člena tega zakona v obdobju zadnjih 12 mesecev stanoviten negativni trend in se zaradi takega trenda lahko pričakuje nedoseganje te zahteve v naslednjih šestih mesecih, hkrati pa niso podane druge okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo zahteve glede minimalnega kapitala v tem obdobju dosežene in
2. ukrepi za izboljšanje kapitalne ustreznosti v zvezi z zahtevami na podlagi 136. člena tega zakona, zlasti ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke, niso bili izvedeni ali niso bili uspešni ali verjetno ne bodo uspešni v primernem roku.

255.a člen
(pristojnosti organov banke v času izrednih ukrepov)

Z vročitvijo odločbe o izrednih ukrepih banki prenehajo pooblastila in pristojnosti nadzornemu svetu in skupščini banke. Pristojnosti skupščine in nadzornega sveta banke izvaja Banka Slovenije.

256. člen
(člani izredne uprave)

- (1) Z odločbo o izredni upravi Banka Slovenije imenuje dva ali več izrednih upraviteljev s pooblastili za opravljanje funkcije člana izredne uprave banke in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.
- (2) Izredna uprava prevzame pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke z dnem, ko je odločba o imenovanju izredne uprave vročena banki. Z dnem imenovanja izredne uprave prenehajo pooblastila in pristojnosti članov uprave banke za vodenje poslov in zastopanje banke.
- (3) Člani uprave banke, ki so jim z imenovanjem izredne uprave prenehala pooblastila za vodenje in zastopanje banke, niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, ki so določena v internih aktih banke ali dogovorjena s pogodbami med banko in člani uprave za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke.
- (4) Za člana izredne uprave se uporabljajo določbe tega zakona o izrednem pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke.

258. člen
(pravne posledice izredne uprave)

- (1) Izredna uprava vodi in zastopa banko ter izvaja aktivnosti za izvajanje izrednih ukrepov v skladu s pisnimi navodili Banke Slovenije.
- (2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na upravo banke, se uporabljajo tudi za izredno upravo.

260. člen
(poročila izredne uprave)

(1) Izredna uprava mora najmanj za vsako trimesečje po izdaji odločbe o izredni upravi izdelati in izročiti Banki Slovenije poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi.

(2) Izredna uprava mora v devetih mesecih po svojem imenovanju izročiti Banki Slovenije poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti banke in možnosti za nadaljnje poslovanje banke, ki vključuje:

1. oceno možnosti, da bi delničarji banke zagotovili kritje izgub, in posledice tega za finančni položaj banke,
2. oceno možnosti za prerazporeditev in razpršitev potencialnih izgub banke,
3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti banke,
4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav banke z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov,
5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja banke.

262.a člen
(odločba o povečanju osnovnega kapitala)

(1) Banka Slovenije z odločbo o povečanju osnovnega kapitala določi emisijski znesek novih delnic v višini, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti. Banka Slovenije lahko z odločbo odloči tudi, da se pred povečanjem osnovnega kapitala banke osnovni kapital banke zmanjša zaradi pokrivanja izgube.

(2) Banka Slovenije lahko z odločbo o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena odloči, da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izdajo bodisi nove navadne delnice, ki dajejo njihovim imetnikom pravice iz drugega odstavka 176. člena ZGD-1, bodisi nove prednostne delnice, ki dajejo njihovim imetnikom naslednje pravice:

1. glasovalno pravico;
2. pravico do dividende za posamezno poslovno leto v znesku:
 - ki je najmanj enak odstotku od emisijskega zneska iz prvega odstavka tega člena v višini obrestne mere za dvanajstmesečni EURIBOR po stanju na zadnji dan tega poslovnega leta povečani za pet odstotnih točk, ali
 - ki je enak znesku dividende za navadne delnice za to poslovno leto, če je znesek dividende za navadne delnice višji od zneska iz prve alineje te točke;
3. v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube ali čiste izgube poslovnega leta, pravico, da se nominalni znesek, za katerega se zmanjša osnovni kapital, najprej pokrije v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, in se združitev prednostnih delnic zaradi izvedbe zmanjšanja osnovnega kapitala lahko izvede samo tako:
 - da se v celoti razveljavijo navadne delnice,
 - da se prednostne delnice spremenijo v navadne delnice in se v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska teh delnic pokrije tisti del nominalnega zneska, za katerega se zmanjša osnovni kapital, ki je višji od skupnega nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, ki se razveljavijo po prvi alineji te točke;
4. v primeru stečaja ali likvidacije banke pravico do deleža v stečajni oziroma likvidacijski masi, ki ostane po plačilu vseh terjatev upnikov banke, v znesku:

- ki je najmanj enak emisijskemu znesku iz prvega odstavka tega člena, ali
- ki je enak deležu, ki pripada navadnim delnicam, če je ta višji od zneska iz prve alineje te točke.

(3) Za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki se smiselno uporabljajo določbe 249.c člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije lahko v odločbi o povečanju osnovnega kapitala banke določi, da vpis in vplačilo delnic na podlagi odločbe o povečanju osnovnega kapitala učinkuje pod odložnim pogojem, če bo zagotovljeno povečanje osnovnega kapitala v določenem minimalnem znesku.

(5) Po poteku roka za vpis in vplačilo delnic na podlagi odločbe o povečanju osnovnega kapitala, Banka Slovenije izda odločbo o potrditvi povečanja osnovnega kapitala, če je na podlagi vpisanih in vplačanih delnic zagotovljeno minimalno povečanje osnovnega kapitala v skladu z odločbo o povečanju osnovnega kapitala.

(6) V odločbi o potrditvi povečanja osnovnega kapitala Banka Slovenije ugotovi:

1. da so nove delnice vplačane in
2. da je osnovni kapital spremenjen in se izdajo nove delnice.

(7) Banka Slovenije je upravičena zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena v imenu banke:

1. predlagati vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala v sodni register,
2. objaviti poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic na podlagi tega sklepa,
3. imenovati revizorja za pregled povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki,
4. določiti prečiščeno besedilo statuta banke ob upoštevanju povečanja osnovnega kapitala,
5. predlagati vpis povečanja osnovnega kapitala in s tem povezano spremembo statuta banke v sodni register,
6. dati nalog centralni klirinškodopotni družbi za izdajo novih delnic banke.

262.b člen

(prenos premoženja in obveznosti)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli premoženje banke, ki se prenese na prevzemno družbo, ter nadomestilo za prenos premoženja v obliki hkratnega prenosa obveznosti banke ali v obliki drugega ustreznega nadomestila (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenosu).

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, predmet prenosa ne morejo biti:

1. obveznosti banke do delničarjev banke, razen terjatve iz naslova vplačanih vlog, ki so zajamčene na podlagi tega zakona,
2. obveznosti banke do upnikov iz naslova hibridnih instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu temeljnega kapitala banke.

(3) Pri prenosu obveznosti banke Banka Slovenije upošteva načelo enakega obravnavanja upnikov banke, ki so glede poplačila svojih terjatev v primeru stečaja banke v enakem položaju. Terjatve upnikov do banke iz naslova zajamčenih vlog po tretjem odstavku 310. člena tega zakona se obravnavajo kot prednostne terjatve. Banka Slovenije lahko v odločbi o prenosu določi, da se na prevzemno družbo prenese le sorazmerni del obveznosti banke do upnikov istega razreda.

(4) Če so predmet prenosa terjatve ali obveznosti banke, ki so zavarovane s stvarnimi pravicami na premoženju ali s poroštvom, garancijo ali drugo zavezo tretje osebe, se te terjatve oziroma obveznosti prenesejo na prevzemno družbo skupaj pravicami zavarovanja oziroma upravičenji v razmerju do tretjih oseb, ne glede na morebitne omejitve glede prenosljivosti teh pravic, ki bi izhajale iz prepovedi prenosa, zahteve po pridobitvi soglasja ali dovoljenja za prenos ali druge podobne omejitve, ki so določene v drugem predpisu ali v pogodbi.

(5) Če je predmet prenosa premoženje banke na katerem so vzpostavljene pravice zavarovanja v korist upnikov, se to premoženje lahko prenese na prevzemno družbo le, če se hkrati prenesejo tudi obveznosti banke, ki so zavarovane s tem premoženjem, vsaj v višini, ki je enaka vrednosti prenesenega premoženja na dan prenosa.

(6) Pogodbe, ki jih je sklenila banka v zvezi z izvajanjem finančnih storitev, se prenesejo v vsebini, ki je dogovorjena med strankami v trenutku prenosa. Prevzemna družba prevzame vse obveznosti in pravice, ki so na podlagi takšnih pogodb priznane banki.

(7) Odločba o prenosu se objavi na spletnih straneh za objave v zvezi s postopki insolventnosti.

263. člen (ocena rezultatov izredne uprave)

(1) Banka Slovenije mora najmanj enkrat na tri mesece oceniti rezultate izredne uprave.

(2) Banka Slovenije mora sprejeti končno oceno rezultatov izredne uprave najkasneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje banke, tako da je banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, mora Banka Slovenije izdati odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Banka Slovenije oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje banke ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona oziroma da bi bila sposobno tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja banke.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije izda tudi odločbo o podaljšanju izredne uprave za največ šest mesecev po izteku roka iz 254. člena tega zakona, če ni pogojev za začetek stečaja banke in če Banka Slovenije oceni, da bo banka v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona.

266. člen (razlogi za začetek prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o začetku prisilne likvidacije:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka,
2. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in ni pogojev niti za uresničitev

- pravice prodaje delnic iz 262. člena tega zakona niti za izvedbo povečanja osnovnega kapitala iz 262.a člena tega zakona niti za začetek stečaja,
3. če je banki odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
 4. če je članu uprave banke pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave odpoklican oziroma če član uprave ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nastane eden od naslednjih položajev, zaradi katerega banka nima najmanj dveh članov uprave:
 - nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave v skladu s tem zakonom,
 - imenovani novi član v roku iz prve alineje 2. točke drugega odstavka 64. člena tega zakona ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije,
 - imenovani novi član umakne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali
 - Banka Slovenije zavrne ali zavrne zahtevo imenovanega novega člana za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, ali
 5. če je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo zaradi razlogov iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona in skupščina banke v dveh mesecih od izdaje odločbe iz drugega odstavka 87. člena tega zakona ni sprejela sklepa o likvidaciji banke iz 76. člena ali sklepa o spremembi dejavnosti banke iz 80. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora izdati odločbo o začetku prisilne likvidacije v osmih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za sprejem končne ocene rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 263. člena tega zakona,
2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona, oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje delnic,
3. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja,
4. v primeru iz prve alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave,
5. v primeru iz druge alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,
6. v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko Banka Slovenije prejme umik zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,
7. v primeru iz četrte alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od izdaje odločbe o zavrnjenju ali zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,
8. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena: od izteka dvomesečnega roka za sprejem sklepa o likvidaciji ali o spremembi dejavnosti banke.

268. člen

(pravne posledice prisilne likvidacije)

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta banke ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem iz prvega odstavka 416. člena ZGD-1.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta banke in pristojnosti skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem iz prvega odstavka 416. člena ZGD-1, Banka Slovenije.

272. člen
(neposredni učinek odločb pristojnih organov držav članic)

Odločba o začetku postopka, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju banke po tem zakonu, nad banko države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji in ki jo izda pristojni organ države članice sedeža te banke, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije, in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

273. člen
(obveščanje nadzornih organov druge države članice o začetku postopka prisilne likvidacije)

(1) Če ima banka podružnico v drugi državi članici, Banka Slovenije o tem, da bo izdala odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, obvesti pristojni nadzorni organ države članice, v kateri ima banka podružnico. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

274. člen
(objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU)

(1) Banka Slovenije mora odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, v obliki povzetka, v slovenskem jeziku objaviti v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe mora objaviti tudi v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico.

(2) Objava povzetka mora obsegati:

1. ime in naslov organa, ki vodi postopek prisilne likvidacije,
2. pravo, ki se uporablja za postopek prisilne likvidacije,
3. imena likvidacijskih upraviteljev,
4. rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

318. člen
(prepoved prisilne poravnave)

Nad banko ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

346. člen
(uporaba določb)

(1) Določbe pododdelka 10.2.2. tega zakona se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju banke).

(2) Če ni v pododdelku 10.2.2. tega zakona drugače določeno, se v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke uporabljajo določbe pododdelka 10.2.1. tega zakona.

347. člen
(tožnik)

(1) Tožbo proti odločbi o prenehanju banke lahko vložijo:

1. banka,
2. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke.

(2) Če je tožnik banka, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju banke prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

348. člen
(nova dejstva in dokazi)

(1) Ne glede na določbo 342. člena tega zakona, lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju banke navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tožbi priložiti.

(2) Banka Slovenije lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze odgovoru na tožbo priložiti.

(3) Če tožnik oziroma Banka Slovenije tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

349. člen
(glavna obravnava in seja)

(1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.

(2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju banke popolno in pravilno ugotovljeno ali da to ni sporno.

350. člen
(odločanje sodišča)

Če v postopku sodnega varstva proti odločbi Banke Slovenije, s katero se izrečejo izredni ukrepi banki, sodišče ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi lahko v skladu z ZUS-1 odpravilo odločbo ali zadržalo njeno izvajanje, odločbe o odpravi ali zadržanju ne izda, ampak s sodbo ugotovi, da je odločba nezakonita in da niso bili podani pogoji za izredni ukrep. Odločba sodišča o nezakonitosti odločbe o izrednem ukrepu ne vpliva na učinke izrednega ukrepa po tem zakonu.

353. člen
(vročanje)

- (1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba ali podjetnik posameznik, vroči tako, da se izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.
- (2) Vročitve članom uprave banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave.
- (3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.
- (4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Banking Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2013-1611-0146

ID predpisa

ZAKO6781

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

02.10.2013

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32001L0024	DIREKTIVA 2001/24/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen		Ni predmet prenosa.
2. člen		Ni predmet prenosa.
3. člen		Ni predmet prenosa.
4. člen		Ni predmet prenosa.
5. člen		Ni predmet prenosa.
6. člen		Ni predmet prenosa.
7. člen		Ni predmet prenosa.
8. člen		Ni predmet prenosa.
9. člen		Ni predmet prenosa.
10. člen		Ni predmet prenosa.
11. člen		Ni predmet prenosa.
12. člen		Ni predmet prenosa.
13. člen		Ni predmet prenosa.
14. člen		Ni predmet prenosa.
15. člen		Ni predmet prenosa.
16. člen		Ni predmet prenosa.
17. člen		Ni predmet prenosa.
18. člen		Ni predmet prenosa.
19. člen		Ni predmet prenosa.
20. člen		Ni predmet prenosa.
21. člen		Ni predmet prenosa.
22. člen		Ni predmet prenosa.
23. člen		Ni predmet prenosa.
24. člen		Ni predmet prenosa.
25. člen	Člen 3, celex 32001L0024	
26. člen		Ni predmet prenosa.
27. člen		Ni predmet prenosa.
28. člen		Ni predmet prenosa.
29. člen		Ni predmet prenosa.
30. člen		Ni predmet prenosa.
31. člen		Ni predmet prenosa.
32. člen		Ni predmet prenosa.
33. člen		Ni predmet prenosa.
34. člen		Ni predmet prenosa.

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
35. člen		Ni predmet prenosa.
36. člen		Ni predmet prenosa.
37. člen		Ni predmet prenosa.
38. člen		Ni predmet prenosa.
39. člen		Ni predmet prenosa.
40. člen		Ni predmet prenosa.

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Banking Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2013-1611-0146

ID predpisa

ZAKO6781

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

02.10.2013

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32001L0024	DIREKTIVA 2001/24/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij	05.05.2004	05.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 1999-01-2651	Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku		
		2. 2002-01-4360	Stvarnopravni zakonik		
		3. 2004-01-2235	Zakon o finančnih zavarovanjih		
		4. 2006-01-5487	Zakon o bančništvu		
		5. 2007-01-6413	Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju		

3.2) Uredbe/odločbe/sklepi, katerih izvrševanje neposredno ali posredno zagotavlja predlog akta

	CELEX oznaka predpisa	Naslov predpisa ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to uredbo/odločbo/sklep	Rok za uskladitev nacionalne zakonodaje	Rok, na katerega se nanaša uskladitev	Je za navedeni rok predlog tega akta v celoti usklajen z uredbo, sklepom ali odločbo? (obrazložitev)
1.	52013XC0730(01)	Sporočilo Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (V nadaljnjem besedilu: sporočilo o bančništvu)			DA

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

V predlog zakona je bil dodan nov člen, ki prenaša določbo iz Direktive 2001/24/ES.